

INDEX RERVM

Constitutione Pii V. obligantur ad Officium parvum B. Mariae Virginis, in cap. Ad audientiam, num. 290. de script. 239
Vide in ver. Penso.
Penionarij tenentur ad collectam per Clericos solvendam sicut ceteri beneficiati, ibidem, num. 87. 240
Penionarius sine beneficio Apostolico non potest constituere pro pecunia procuratorem irrevocabiler ad fructus pensiois exigendos, ibid. num. 96. 241
Cancellaria habet Penionarios pro beneficiatis, & vult in litteris fieri mentionem de Penionibus, sicut de beneficiis, ibidem, num. 97. & 132. 241
Vide in ver. Penso quoad Simoniam.
Penionarius non dicitur sponsus Ecclesie, nec illum spirituale conjugium, vel quasi cum Ecclesia contrahit ibidem num. 102. 241
Penionarius non intulatur, nec ad residenciam tenetur, ibid. num. 103. 241
Penionarius ex declaratione Gregorij XIII. censetur beneficiatus ad effectum gaudendi privilegio fori Ecclesiastici, ibidem num. 131. 244
Penionarius qui per Epistolam interpellavit Titularem excommunicatum ut penionem solveret, eumque in sine epistolae salutavit, an incidat in excommunicationem, in cap. Si aliquando, num. 16. & seq. usque in fin. de sent. excomm. 183
Penionarij ex Bulla tenentur dicere officium parvum Beate Mariae Virginis, alias pro rata fructus suos non faciunt, in cap. Presbyter, num. 24. de celebratione Missar. 296
Eri in cap. Cum in cunctis, num. 96. de elect. 46
Contra penionarium ad beneficiatus frui possit cap. Odoatus.
Vide in ver. Clericus quoad privilegium cap. Odoatus.
Penionarij declarati possunt excommunicati etiam si contra excosecutio realis, vel personalis fieri possit, in cap. Sacto, num. 43. de sent. excomm. 202
Penionarius habet hypothecam specialem super fructibus beneficii, nisi pensio sit personalis, in cap. Nisi essent, num. 38. de Preben. 133
Pennis quid sit, & unde dicatur, in cap. Non amplius num. 17. de Instum. 226
Peragere idem est quod perficere, & ad exitum perducere, in cap. Qui Presbyterum, num. 245. de penit. & remiss. 116
Periclitari animo occidendi armato pugno an censetur homicida voluntarius si percussus cadendo ex allusione ad petram occidit, in cap. Ad audientiam, num. 67. de homicid. 268
Pena ordinaria sit puniendus, qui volens pectute, re Titium percussit Mevium, ibidem num. 66. 268
Percutere volens Titium, ac percussus Cajum pretereuntem tenetur lege Aquila, ibidem num. 71. 268
Periclitio cum sanguinis effusione, an & quando dicatur homicidii, in cap. Cum illorum, num. 18. de sentent. excommum. 173
Peregrini quoad res quas secum deferunt, & iniurias quas patiuntur, & contractus, in ipsa peregrinatione innot sunt miserabiles, & deforo Ecclesie in cap. Significandus, num. 30. & 85. de off. deleg. 412
Peregrini gaudere privilegijs quamdiu peregrinantur in cap. Innovamus, num. 3. de reg. & pace. 529
Peregrinus in casu necessitatis potest recipere Sacramenta in Parochia, ad quam divertit, in cap. Significavit, num. 32. de Paroch. 386
Periculum moraliter dicitur quod parum distat a peccatione, in cap. Ad nostram, num. 23. de Regulat. 37
Periculum rei mutatur quod in se suscipit creditor cui eum non excusat ab usura si aliquid ultra forem recipiat, in cap. Naviganti, num. 10. & seq. de Usuris. 206
Periculum amissionis fortis in societate officiorum est pecunia estimabile ad rationem duo decim pro centenario, ibidem num. 100. 300
Periculo mortalis peccati se exponere est peccatum mortale, in cap. Ne imitatis, uu. 203. de conslit. 68
Etiam ubi actus de genere suo non est peccatum mortale, ibidem num. 208. & 213. 68
Periculum qui non estimat, imprudens, ac temerarius est, quod pluribus exemplis ostenditur. ibidem num. 209. pag. 277

Periculis humanis obviandum est per res humanas in cap. Cum ad Monasterium, num. 50. de statu Monach. pag. 194
Pentia nulla, vel modica aquiratur, in cap. Extirpanda, num. 14. de preben. 152
Competens tamen toleratur, ibidem. 152
Perjurium est mendacium juramentum, firmatum in cap. Falsidicus, num. 60. de Cum. fals. 311
Perjurium omne, quantumcumque mendacium sit leve, ex sui ratione est mortale, ibid. nu. 61. 311
Est grave scelus, & in lege, & in Prophetis, & in Evangelio prohibitum, ibidem 62. 311
A quo nec metus mortis excusat, ibid. num. 63. 311
Perillud inferitur veritati Dei atrocissima injuria, que sine culpa non potest, ibid. nu. 64. 311
Perjurium est non quod quis ore, lingua protulit, sed mente jurata concepit, & animo, ibid. nu. 72. 311
Declaratur, ibid. num. 70. 311
Perjurium est aliquid juramento promittere subaudiendo in mente conditionem naturam impossibilem, ibidem num. 99. 313
Perjurium est nequitur decipere credentem, ibidem num. 122. pag. 315
Perjurus repellitur a testimonio etiam post peractam poenitentiam, in cap. Intimavit, num. 5. de test. & auctest. pag. 190
Quod procedit in perjurio firmiter sumpto, non autem in eo, qui temere juravit, qui large tantum perjurus dicitur, ibidem num. 6. 190
Perjurus est qui apparetur jurat, sed intentionem habet aut non jurandi, aut se juramento non obligandi, aut promissionem juram non adimplendi, in cap. Falsidicus, num. 102. de crim. falsi. 314
Perjurus est antequam juret qui perjurare paratus est, ibidem num. 103. 314
Perjurium in uno casu in alijs censetur prohibitum, in cap. Officij, num. 37. & 42. de penit. & remiss. 112
Permutationes beneficiorum, & reservationes cum pensio sine auctoritate Papae sunt simoniacae de jure positivo tantum, in cap. Cum pridem, num. 18. de paroch. titis. pag. 143
Permutationis materia favorabilis est, & large interpretanda, in cap. Bonae memoriae, num. 12. de postulat. prelat. 277
Acular.
Persecutionum duae sunt species, & quae praebet Episcopo justam causam faciendam ab Ecclesia, in cap. Ex parte, num. 78. de Cler. non resid. 37
Persecutionis tempore an liceat Praelato fugere, & plebem derelinquere, ibidem num. 87. 376
Persecutionis contra Episcopum duae sunt species, in cap. post translationem, num. 3. de renunc. 162
Episcopus ob intencam persecutionem cogi debet ab Ecclesia recedere, ibid. num. 5. 163
Personam distinguere magis est quam bona, in cap. Licet, num. 20. de penis. 94
Persona quid sit, in cap. Nulla, num. 23. de Concess. prebend. pag. 231
Persona Ecclesiarum in Anglia dicitur quae praesent Ecclesiam qui alibi dicuntur Curati, in cap. Ad haec, num. 15. de preben. 703
Persona appellacione intelligitur Rector Ecclesiae, in cap. Constitutus, num. 21. de fil. Presby. 349
Persona una diversis respectibus potest esse superior, & inferior, in cap. Sanc. illecondo, num. 2. de Off. Deleg. pag. 390
Persona integri status debent promoveri ad honores, in cap. Ut filij, num. 43. de fil. Presby. 370
Persona miserabiles.
Vide in ver. Miserabiles.
Persona inhumane quibus verbis a jure comprehendi conlueverunt, in cap. Nobis, num. 32. de jurisdictione. pag. 213
Personas plures non curatos in diversis Ecclesijs oblinens an incidat in poenam hujus constitutionis in cap. De multa num. 22. de preben. 145
Personas plures non curati in diversis Ecclesijs haberi non possunt absque dispensacione. Etan Episcopus possit super hoc dispensare, ibid. num. 24. 146
Et quid post Concilium Trid. num. 25. 146
Personas plures in eadem Ecclesia haberi non possunt licet curam non habeant animarum, ibidem num. 26. pag. 146
Et an per receptionem secundi vacet primus, ibidem num. 27. 146
Et quid post Concilium Tridentin., num. 28. 146
Personas quandoque in eadem majora, & minor beneficia, in cap. Ad haec, num. 11. de prebend. 104
Personas quid sit, ibidem num. 10. 107
Non habet praerogativam in gradu, sed simplicem praerogativam in Choro, & in Capitulo, & in similibus, ibidem num. 31. 107
Eretnae medium gradum inter dignitatem, & Canonicos, ibidem num. 32. 108
Primas quis, in cap. Damasus, num. 22. de Summa Trinit. & fide Cathol. 14
Primas quid importet, in cap. Postulasti, num. 4. de Concess. prebend. 249
Primas tempore an Parochi teneantur residere in suis Parochialibus, & Sacramenta per seipos ministrare raohianis suis eo morbo infectis, in cap. Clericos, num. 37. & seq. usque in finem de Cleric. non resident. 79
An vel si non faciant possint statim privati non ex peccato tempore a jure praesidio, ibidem num. 41. & 45. pag. 79
Pestis tempore adversus Parochos non residentes qua forma fit procedendum, ibidem num. 41. & 43. 80
Pestis est bellum Dei, in quo magis pugnant Clerici quam laici, in cap. Non minus, num. 61. de immum. Eccles. 373
Peste laborantibus ut Sacramenta administrarentur quae temperata Episcopus adhibere debeat in cap. Clericos, num. 41. de Cler. non resid. 80
Pestis an a residentia excuset, in cap. Ad supplicacionem, num. 19. & 22. de renunciat. 150
Vide in ver. Parochos tempore pestis.
Pestilentia an praebet justam causam cedendi.
Vide in ver. Episcopi quoad revincionem.
Pestis tempore Episcopus nec in perpetuum, nec ad tempus potest Ecclesiam desere, in d. cap. Ad supplicacionem, num. 23. de renunciat. 150
Pestio sola litis contestacionem non inducit, nisi sequatur responso rei, in cap. Olim, num. 22. de lit. contest. 105
Judicium petitione omissa est nullum, ibidem num. 25. pag. 104
Libellum non sufficit transmittre ad domum rei, nisi petitio postea in judicio rejiciatur, ibidem num. 18. pag. 101
Pestio Actoris alia universalis, alia generalis, alia singularis, in cap. Conquerente, num. 40. de offic. Ordinar. 465
Pestiorum, & possessorum per quae verba censetur cumulatum in codice libello, in cap. Cum Ecclesia, num. 12. & sequenter de caus. possess. & proprietarium pag. 140
Pestiorum, & possessorum an, & quibus casibus possint simul intentari, ibidem num. 14. 140
Pestus quando & per quae verba fuerit constitutus primus Christi Vicarius, & Papa, in cap. Significasti, num. 30. de elect. 12
Pestus non modo paciscendi, sed etiam regendi, & gubernandi universalem Ecclesiam potestatem amplitudinem habuisse, distinct Concilium Florentinum ibid. num. 31. pag. 12
Pestus solus immediate a Christo fuit creatus Episcopus, in cap. Perniciolam, num. 48. de officio Ordinarij. pag. 431
Pestus, & illius successores tantum data est a Christo potestas regendi universalem Ecclesiam, ibidem num. 51. pag. 431
Pestus fuit primus Episcopus a Christo institutus, in cap. Requirivit, num. 87. de ordinat. ab Episc. 213
Pestus solus immediate a Christo fuit ordinatus Episcopus, reliqui a Apostoli ab ipso pesto, in cap. Presbyter, num. 7. de Sacram. non iter. 306
Pestus Clementem sibi successorem instituit, in cap.

ET VERBORVM

Acceptimus, num. 19. 57 & seqq. de passis. 562
Pestus per illa verba, pascite oves meas non fuit collata potestas sibi successorem instituendi, ibid. num. 42. 563
Pestus ministerialiter etiam ab Apostolis electus fuit, ibidem num. 54. 566
Pestus factum sibi Clementem successorem substituentis non est trahendum ad consequentiam, ibidem num. 57. pag. 567
Physica id est medicina, in c. Non magnopere, num. 2. Ne Cler. vel Monach. 402
Pestus nulla major, quam pauperes, & patriam sublevare, in cap. Non minus, num. 39. de immunitat. Ecclesiar. pag. 369
Pietatis praetextu non debet salubris severitas relaxari, in cap. Vergetius, num. 27. de Heret. 221
Pij II. retractatio, & diffinitio de primatu Romani Pontificis in Concilio, in cap. Significasti, num. 44. de elect. pag. 14
Pisiferentia de excessis fines ex Mappa Geographica, in c. Cum ab Ecclesiarum, num. 17. de Constitut. 436
Pistacum ebrio delinquenti duplicem poenam imponendam esse constituit, in cap. Si constituit, num. 32. de accusat. 119
Pistacum verbum importat arbitrium boni viri, in cap. Cum venisset, num. 6. de institut. 225
Pistacum non coalecit quae sepe transfertur, in cap. Licet, num. 9. de Regular. 83
Plebani non sunt proprie Praelati, sed quasi Coadjutores Episcopi, in cap. Accedentibus, num. 16. de excell. Praelat. 13
Plebani si praescripserit institutionem in suo plebanatu. Episcopus non debet se intromittere si plebanus habuit possessionem per exclusionem Episcopi, alias est cumulativa potestas, in cap. Auditis, num. 12. de praescript. pag. 223
Plebaniam obtinens, ad quam pueri baptizandi necessarii sunt deferendi, debet tempore collacionis attingere annum vigesimum quantum, & infra annum ad Sacerdotium promoveri, in cap. Extirpanda, 3. Qui vero, num. 23. de prebend. 116
Plebani non fundat intentionem in Capellis de jure communi, nisi Ecclesia matris sit titulus Cardinalis, in cap. His quae, num. 38. de major. & obed. 506
Plebani an sit Praelatus & Parochianorum suorum, in cap. Cum ab Ecclesiarum, num. 4. de offic. ordinar. pag. 475
Plebani loquutio duorum saltem numerum requirit in cap. Causam, num. 36. de elect. 56 & in cap. Ex tenore num. 14. de tempor. ordinar.
Pluralitas an, & quando resolvat in singularitatem in d. cap. Causam, num. 41. de elect. 60
Pluralis oratio non resolvitur in singularem secundum rigorem verborum, sed secundum sensum, & naturalem affectum, ibid. num. 44. 61
Pluralitas ubi est de forma non potest resolvi in singularitatem, ibid. num. 46. 61
Pluralitas quandoque resolvitur in singularitates, in c. parentibus, num. 23. de privileg. 47
Plus est de nihilo aliquid facere, quam de aliquo aliud in cap. Veniens, num. 3. de tranfact. 509
Pluralis oratio duorum saltem concursum requirit, in cap. Ex tenore, num. 14. de temp. ordin. 183
Podagra an praebet legitimam causam renunciandi Episcopatum, in c. Nisi cum pridem, n. 11. de renunc. 157

Poenae, communita,
Poenam imponendi facultas a jurisdictione dependet, in cap. Cum omnes, num. 38. de Constitut. 129
Poenae diversitas non probat in delictis diversitatem in specie, in c. Cum pridem, num. 13. de pactis. 358
Poenam illa infligenda est quae magis timetur, in cap. Licet, num. 1. & 10. de penis. 93
Poenalata in praesumentes requirit dolum, & temeritatem, in c. Officij, num. 41. de penit. & remissio. 122
Poenam maxima est inter homines esse, & hominum carere commercio, in c. Ex Epistole, n. 27. de probat. 100
Poenam judicialis solvi debet etiam in foro conscientiae, in cap. Si quis, num. 52. de Regular. 15
Poenam statuti participantis cum banito non tenetur, qui cum eo participat, ut ad satisfacionem inducat in c. Cum voluntate, num. 9. de sent. excomm. 205
X 2 7 Poena

INDEX RERVM

1 Pœna gravis est inter homines versari, & eorum carere suffragis, in cap. Si aliquando, num. 4. de sentent. excommunicat. pag. 182
2 Pœna adjecta actui illicito non habet locum, in cap. Nos pœnem, num. 47. de resam. 215
3 Pœna, cap. Cum in cunctis, de elect. non habet locum in consecrate, in cap. Nulla num. 23. de electionib. pag. 231
4 Pœna imponitur legem transgredientibus ne de contumacia valeant gloriari, in cap. Treugas, num. 14. de Tricig. & pace. 527
5 Pœna appositio actui à jure prohibito non confirmatur contra prohibitionem attentatam, in cap. Sicur te, num. 41. Ne Cler. vel Monach. 427
6 Pœna specialis tollit pœnam annullativam actus, maxime ubi pœna ad invicem non comparatur, in c. Qui presbyterum, num. 76. & 118. & 224. de pœnit. & remis. 112
7 Pœna debent commensurari delictis, in cap. Cum non ab homine, num. 47. de Judic. 12
8 Erantur ex delicti iteratione, ibid. num. 18. 12
9 Pœna minor est statim mori, quam diu affligi, & salutem non sperare, ibid. nu. 61. 13
Pœna adulterii, concubinitus, & stupri.
1 Pœna ejctionis extra oppidum contra mulieres adulteras, & concubinas non habet locum in vitis, in cap. Perniciosam, num. 23. de offic. ordin. 428
2 Pœna à jure communi, vel statutis Synodalibus contra Concubinarios inflicta non sunt sublata à Concilio Tridentino ibid. num. 22. 418
3 Pœna Concubinitorum indistinctè piis locis, vel pauperibus sunt erogandæ, in cap. Presbyter, num. 10. de pœnis. 98
4 Pœna de qua in cap. pervenit, de Adulter. & in cap. Præcedenti locum habet si desolata sit honestæ vitæ, aliàs locus, in d. cap. Pervenit, num. 4. de Adulter. pag. 181
5 Pœna à jure Canonico imposita stupranti virginem an sit servanda in teris Imperij, ibidem num. 6. & seqq. pag. 282
6 Pœna determinata à consuetudine habetur per ordinatam perinde, ac si esset determinata à jure, in cap. Irrefragabili, §. Cæterum, num. 20. de Offic. Ordinarij, pag. 454
Vide in ver. Adulterium, Concubinitus, & Stuprum.
Pœna alteratio, remissa.
1 Episcopus potest canonem adjuvando novam pœnam adungere, in cap. Irrefragabili, §. Cæterum, num. 11. de off. Ordinarij. 454
2 Judex Ecclesiasticus qui potest super crimine dispensare ut Episcopus, potest per sententiam suam pœnam à jure, vel consuetudine statutam in pecuniariam commutare, ibidem nu. 19. & seqq. 454
3 Secus si dispensare non possit ut inferior Prælati vel Judex delegatus, ibidem. 454
4 Contrarium, ibidem num. 22. 454
5 Judex quilibet, qui potest de causa cognoscere potest pœnam à jure statutam alterare, & commutare, dummodo id faciat causa cognita in ipsa sententiæ prolatione, ibidem num. 22. 454
6 Quod procedit tam in Judice ordinario, quam delegato, ibid. num. 23. 454
7 Judex delegatus, qui causa cognita temperat pœnas à jure impositas non excedit fines mandati, nec jura transgreditur, ibidem num. 24. 455
8 Pœnam à jure, vel statuto impositam non potest Judex per sententiam suam alterare, vel commutare, ibidem num. 26. 455
9 Nisi potestatem habeat super illa dispensandi, ibid. num. 22. 455
10 Judex quibus ex causis temperare possit pœnas à jure inflictas, ibidem num. 19. 455
11 Judex Ecclesiasticus post sententiam suam non potest pœnam à jure statutam in pecuniariam commutare, ibid. num. 20. 455
12 Nisi possit super illo crimine dispensare, ib. n. 31. 455
13 Metropolitanus in causa appellationis an possit reo ex grati pœnam remittere, an verò id spectet ad Episcopum, à quo fuerit appellatum, ibid. nu. 35. 455
Pœna mortis ex statuto imposita, comminari potest ratione ætatis in pupillo, qui homicidium perpetravit, in cap. Canonum statuta, num. 109. & 117. de Constitut. pag. 29
1 Pœnas legum non licet exacerbare propter casum terribilem, ibid. nu. 110. & 116. 29
2 Multa propter inopiam rei potest à quolibet Judice etiam post sententiam temperari, in cap. Irrefragabilis §. Cæterum, num. 32. de offic. Ordin. 455
Pœna arbitraria.
1 Pœna ubi non reperitur statuta à jure, imponenda est arbitrio Judicis, in cap. Irrefragabili, §. Cæterum, nu. 17. de officio Ordinarij. 424
2 Pœna est arbitraria Judicis ubi à jure non reperitur determinata, in cap. Cum ex eo, num. 35. de Reliquis, & veneratione Sanctorum. 341
3 Pœna est arbitraria cum à jure non reperitur determinata, in cap. Nihil, nu. 5. de electione. 106
Vide in ver. Judicis arbitrium, & in ver. Judex quoad pœnam.
Pœna Canonica.
1 Pœna Canonica quæ sunt, in cap. Cum non ab homine, num. 30. de Judic. 9
2 Exilij pœna est Canonica, ibid. nu. 31. 9
Pœna conventionalis.
1 Pœnam stipulari possunt pacificando partes etiam private, in c. Cum omnes, num. 20. de Constitut. 129
2 Pœna detractionis in Monasterium Manialium an possit inflicti mulieribus secularibus, in cap. Cum vitium, num. 19. de Regularibus, pag. 15
3 Detrusi in Monasterium ad agendam penitentiam, non coguntur habitum Regularem suscipere, ibidem num. 22. pag. 13
Pœna falsi.
1 Pœna suppetentis instrumenta, & scripturas publicas est legis Cornelie de falsis, in cap. Pervenit, num. 24. de re libris cogen. 204
2 Nisi scripturae subreptæ sint nullæ & informes, ibid. num. 25. 204
Vide in ver. Falsum.
Pœna ipso jure, vel per sententiam.
1 Pœna in facto negativo per negligentiam non incurrit nisi procedat monitorio, in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 16. de electione. 53
2 Pœna in notum insinuat etiam sententia non præcedente, in c. Perniciosam, nu. 11. de offic. Ordin. 427
3 Pœna imposita per verbum futuri temporis intelligitur per sententiam, in c. Nobis, nu. 68. & 79. de Simon. 157
4 Pœna non censetur ipso jure inflicta nisi jure id cavetur, ibid. 457
5 Pœna ubi non est statuta, non est nostrum eam imponere in c. Si quis presbyter, n. 3. de Cler. excom. minist. 314
6 Pœna ipso jure imposita afficit delinquentes quantumcūq; occultos, in c. Absolutos, n. 15. de Hæret. 227
Vide in ver. Verba lata sententiæ.
Pœna pecuniaria, comminatio.
1 Pœna pecuniaria non est vindicta, in cap. presbyteri, n. 3. de pœn. 96
2 Depositarius pœnarum ex Capitulo constitui debet, quod Episcopo præsentem Capitulum rationem administrationis reddat, ibidem num. 33. 99
3 Prælati in impositione pœnae cavere debet à quatuor pœnis, in cap. Irrefragabili, §. Cæterum, num. 2. de Offic. Ordinarij. 428
4 Episcopus, vel alius Judex Ecclesiasticus an possit pœnam pecuniariam imponere, lausimè discutitur, ibidem à num. 3. usque ad num. 35. 453
5 Judex Ordinarius potest contra contumaces procedere, etiam per alias pœnas pecuniarias si ille magis timeatur, ibidem nu. 4. 453
6 Et quid in Judice delegato, ibid. nu. 5. 453
7 Et quid post Concilium Trident. ibid. nu. 6. 453
8 Et

ET VERBORVM.

Et quid si in litteris data sit certa forma procedendi per censuram Ecclesiasticam, ibid. nu. 7. 453
Statutum, vel consuetudo, ut pro quolibet delicto imponatur pœna pecuniaria non valet, ibid. nu. 8. 454
Statutum, vel consuetudo ut ultra pœnam juris imponatur pœna pecuniaria, tenet, nisi procedat ex radice cupiditatis, ibid. num. 10. 454
Episcopus potest Canonem adjuvando novam pœnam adungere, ibidem num. 11. 454
Episcopus, vel Prælati, non potest pœnam pecuniariam exigere extra judicium, ibid. num. 12. 454
Judex Ecclesiasticus ubi certa pœna non est à jure statuta, potest judicialiter pecuniariam infligere si videat illam magis timere, & absq; avaritiæ itadium, ibidem num. 16. 454
Pœna pecuniaria applicatio.
1 Pœna pecuniaria debetur Judici seculari etiam quando punit laicum ad requisitionem Judicis Ecclesiastici, in cap. Licet, num. 9. de pœn. 94
2 Pœna Presbyteri interfecti pars applicatur Ecclesie cui præfuit, alia pars pro ejus anima distribuitur, in cap. Presbyteri, num. 1. de pœn. 96
3 Pœnas pecuniarias an Episcopus possit sibi applicare, ibidem num. 4. & seqq. usque ad num. 24. 96
4 Pœna pecuniaria quam Judex Ecclesiasticus imponit per sententiam arbitrio suo, converti debet in utilitatem Ecclesie, vel in usum pauperum, ibid. nu. 9. 97
5 Multas pœnas non potest Judex Ecclesiasticus sibi applicare, ibidem num. 20. 97
6 Statuti conditor non potest sibi applicare pœnam pecuniariam à statuto limitatam, ibid. num. 11. 97
7 Episcopus si aliunde habeat unde vivat, non potest in suos usus convertere pœnas pecuniarias à jure, vel à statuto præfixitas, ibid. num. 12. & 21. 97
8 Pœna quæ pro facinorosis commissis infliguntur, non ætatis principis, sed publicis operibus sunt deputandæ, ibidem num. 14. 97
9 Pœna pecuniaria quæ imponitur pro damnis alteri illatis, cui sit applicanda, ibid. num. 17. & 29. 97
10 Episcopus si evidenter egeat an possit sibi applicare pœnas pecuniarias à jure, vel statuto limitatas, ibid. num. 8. & 21. 98
11 Pœna Clericorum non resistentium, & concubinationum indistinctè piis locis, vel pauperibus sunt erogandæ, ibidem num. 11. 98
12 Episcopus quas pœnas pecuniarias possit sibi applicare sententia S. Congregationis Concilij ibidem nu. 21. & seqq. 98
13 Paupertas Episcoporum in materia applicationis pœnarum qualiter sit estimanda, ibidem num. 22. 98
14 Pœna pecuniaria pauperibus magis egentibus sunt conferendæ, ibidem num. 23. 98
15 Pœna pecuniaria an possit pro aliqua parte applicari ab Episcopo procuratoris fiscali, ibid. nu. 24. 98
16 Et an executoribus, & ministris Curie, ibidem num. 30. & 35. 98
17 Et an pro expensis Tribunalis, ibid. num. 37. 98
18 Et an in reparationem palatii Episcopalis, aut domus Vicarij, ibidem num. 38. 98
19 Procuratoris fiscali, si ita se habeat consuetudo, assignari potest ex qualibet condemnatione decima pars ejus quantitas, in qua reus cum Camera se composuerit, ibidem num. 47. 98
20 Pœna pecuniaria locis piis sunt integrè applicandæ, ibidem num. 26. 98
21 Pœna pecuniaria quibus usus erogari debeant ex Concilio provincialibus Revenatensis & Mediolanensis, ibidem num. 28. & 34. 99
22 Nulla ex parte applicari possunt Judicis ab Episcopo deputato super dampnis datis Ecclesie, ibidem, num. 29. pag. 99
23 Ministri Curie Episcopalis non obstante consuetudine, & Ecclesie paupertate nihil percipere debent ex pœnis pecuniariis, ibidem num. 30. & 31. 99
24 Pœna pecuniaria non possunt ab Episcopo applicari fabricæ, vel facultatibus, si id affectu cedat in alienum utilitatem, ibidem num. 31. 99
25 Pœna siue ex constitutionibus synodalibus, siue ex præcepto Ordinarij proveniant, siue ex stipulatione

Prætoris piis locis tantum sunt applicandæ, ibidem num. 30. 99
Pœna non observantium dies festos pro tertia parte debent applicari accusatori, ibid. num. 34. 99
Executoribus pro quarta, ibidem num. 35. 99
Vicario Episcopali nulla portio ex pœnis pecuniariis assignari potest, ibidem num. 36. 99
Pœna quam indistinctè etiam in casu egestatis Episcopi locis piis sunt applicandæ, ibid. num. 39. 100
Episcopus si aliunde habeat unde vivat, non potest in suos usus convertere pœnas pecuniarias à jure, vel statuto præfixitas, in d. cap. Presbyter, num. 12. & 21. de pœn. pag. 97
Dicitur habere fiscum, ibidem num. 15. Contrarium, ibidem num. 16. 97
Declaratur, ibidem d. num. 16 & 27. 97
Nihil potest confiscare suæ Camere, ibid. nu. 16. 97
Si evidenter egeat an possit sibi applicare pœnas pecuniarias à jure, vel statuto limitas, ibidem num. 18. & 21. pag. 97
Quas pœnas pecuniarias possit sibi applicare ex sententia S. Congregationis Concilij, ibid. num. 21. 98
Reliqua in ver. Episcopus quoad jurisdictionem in laicos.
2 Pœnas pecuniarias ex jurisdictione spirituali provenientes an Judex Ecclesiasticus possit sibi applicare saltem stante consuetudine, in c. Dilactus, num. 6. & num. seq. & num. 20. & 22. de off. Ordinarij. 479
3 Ulixbonen Archiepiscopus an possit applicare Officiali Marino pœnas pecuniarias ex Constitutionibus synodali impositas exponentibus venales tempore prædicationis, ibid. nu. 8. & seqq. usque in finem. 475
4 Pœna pecuniaria ex decretis Concilij Tridentini in quibus casibus sine locis piis applicandæ, ibidem num. 9. & 18. 475
5 Pœnas pecuniarias à statuto impositas potest Judex Ecclesiasticus sibi remittere, sed impositas per sententiam debet in piam causam expendere ex honestate, ibidem num. 10. 475
6 Contrarium, ibidem num. 12. & 19. 475
7 Episcopi habent fiscum, & ex consuetudine solent pœnas pecuniarias suæ Camere applicare, ib. nu. 11. 475
8 Declaratur, ibidem num. 13. 475
9 Pœnas pecuniarias Prælati sibi imbutantes vehementer præsumunt id facere non ad correctionem, sed ad questum, ibid. num. 12. 476
10 Pœna de jure civili quibus sunt applicandæ, ib. n. 14. 476
11 Pœnas pecuniarias à jure, vel constitutionibus præfixitas Episcopus sibi applicare potest, si verè, & evidenter egeat, ibid. num. 15. & num. 17. 476
12 Pœna pecuniaria, quæ ex arbitrio imponuntur, piis tantum usibus sunt applicandæ, ibid. nu. 17. 476
13 Pœna violentiam dies festos pro tertia parte debentur accusatori, & pro quarta executoribus, ex Bulla Pij V. ibidem num. 23. 477
Vide in ver. Prælati quoad pœnas pecuniarias.
2 Pœna privationis tituli contra renuentes ordinari non est puniens, sed coercens, in cap. Quærens, num. 10. de ætate & qualit. 249
3 Nisi ab initio cum obstinatione dixerit se nullo modo promoveri velle, ibidem num. 11. 249
Vide in ver. Ordines beneficij annexi, & in ver. Privatio.
2 Pœna privationis potestatis præferendi non debet induci, nisi expressè de jure cautum reperitur, in c. Cum vos, num. 46. 48. & 51. de off. Ordin. 443
3 Passim ut quis censetur non sufficit docere de bonis operibus, nisi etiam appareat eum abstinere à malis, in c. Ad abolendam, nu. 8. de Hæreticis. 217
4 Penitentium quinque ordines, in c. Manifesta, num. 4. de pœnit. & remis. 101
5 Penitens debet tacere peccatum quod in Confessione detectum sibi, vel Confessori probabile dampnum animæ, vel corporis, vel famæ inferret, in c. Omnis, nu. 10. de pœnit. & remis. 127
6 Penitens debet confiteri solus, ibid. nu. 35. 128
7 Penitens qui in diocesi aliena imperat absolutio-nem à reservatis in propria diocesi an censentur hoc facere in fraudem relevationis, ibid. nu. 97. 131
8 Penitentes habent tres judices, qui nomine proprii Sacerdotis comprehenduntur, Papam, Episcopum, & Parochum, in cap. Nuper, nu. 35. de sentent. excomm. num. pag. 170

INDEX RERVM

- 1 Penitentes, Discipulati, & confimiles an sint exempti a jurisdictione seculari, in cap. Nullus, num. 74, de foro comp. 63
7 Penitentia ante adventum Christi non erat Sacramentum, nec est post adventum illius cuiquam ante Baptismum, in cap. Omnis, num. 4, de penitent. & remission. pag. 125
7 Penitentia Sacramentum dicitur secunda post baptismum deperdit: gratia tabula, ibidem nu. 7, 123
2 Penitentia solemnis iterari non potest, & cur, in cap. Presbyter, num. 4, de Sacramentis non iterari 205
2 Penitentiam publicam solus Episcopus potest inungere pro enormibus tamen criminibus, & scandalosis, in c. Conquerente, num. 25, de Offic. Ordin. 464
2 Potest eam in aliam secretam commutare, ibidem nu. 26, pag. 464
6 Penitentiarum non curat de jure eventuali, & secundo, in cap. Mandato, num. 27, & 53 de Simonia, 180
Vide in ver. Maior penitentiarum.
6 Penitentiarum non solet juri quæsito derogare, d, cap. Mandato, num. 44, de Simonia, 181
6 In revocatione titulum ante Concilium Tridentinum apponebat clausulam sine alicujus præjudicio, ibidem num. 45, 181
6 Et fructus male perceptos condonat sine præjudicio illorum quibus distributiones accreverit, vel decreverit debent, ibidem num. 46, 181
4 Penitentiarum stylus in dispensatione utroque machinante, & in absolutione ab hæresi, in c. Voltra, num. 120, vers. Porro de Cohabit. Cler. & Mulier. 179
Penitentiarum Officialis.
Vide in ver. Officialis.
6 Penitentiarum stylus in dispensationibus concedendis super homicidio voluntario occulto, in cap. Henricus, num. 37, de Cler. pugnari. in duello. 279
6 Et quid in atrocissimis, ibid. num. 38, 279
4 Penitentiarum Correctori quæ incumbant munera, & an à cæco præstari valeant, in cap. Consultationibus, num. 44, de Cleric. agrot. 205
4 Penitentiarum officiales percipiunt in absentia fructus, & emolumenta quando sunt legitime impediti, ibid. vers. Corroborentur. 205
Vide supra in ver. Officialis Penitentiarum.
4 Penitentiarum officialis luminibus orbatus an remaneat privatus officio ex eo quod major Penitentiarum afferuerit alium obtinuisse prædictum officium factum verbo cum Sacrosanctissimo, in cap. De rectoribus, num. 16, & seq. usque in finem de Cler. agrotan. 196
4 Penitentiarum officia sunt perpetua sicut beneficia Ecclesiastica, ibidem num. 22, & seqq. 196
4 Penitentiarum officia Ordinum sacrum habent annexum, & ideo regulariter ut beneficia Ecclesiastica, ibidem num. 24, & 26, 196
4 Penitentiarum officiales absentes pro servicio Sedis Apostolicæ, vel alias legitime impediti, percipiunt emolumenta, & officio inserviunt per substitutum, ibid. num. 30, 197
7 Penitentiarum Episcoporum, & Sacerdotes an possint, ac debeant publice, & scandalose peccantibus imponere publicas penitentias, in cap. Manifesta, num. 18, & seqq. de penit. & remiss. 102
Vide in ver. Penitentia publica.
6 Penitentiarum an habeant facultatem absolvendi in foro externo in cap. Postulasti, num. 27, de Cleric. excommuni. pag. 330
4 Penitentiarum Cathedralis an habeat jus interpellandi in Diocæsiana Synodo, ita ut ab Episcopo repelli non possit, in cap. Graue, num. 9, de præbend. 151
4 Penitentiarum Cathedralis habet jurisdictionem audiendi Confessiones omnium Diocæsianorum, non ex commissione Episcopi, sed à lege, & ideo habet ordinariam, ibidem num. 12, 151
6 Penitentiarum electio ad solum Episcopum pertinet, collatio vero præbendæ fieri debet ab eo, ad quem antea spectabat, in cap. Cum Ecclesia Viterbana, num. 15, de election. pag. 87
2 Penitentiarum presentatio, sicut & collatio fieri potest ab eis, ad quos spectabat ante Concilium Tridentinum, dummodo fiat de electo ab Episcopo, ibidem num. 2, pag. 84
4 Penitentiarum major in Conclavi potest personale

- officium exercere quoad eos, qui in eodem Conclavi existunt. Secus si maneat extra Conclavum, in cap. Cum olim, num. 82, & 83, de Major. & obed. 510
4 Penitentiarum præbendam cum dignitate post Concilium Tridentinum retineri non potest in vim consuetudinis ante Concilium obtineri duo diffonia, sub eodem recto, in cap. Litteras, num. 18, de concess. præbend. 247
4 Penitentiarum officium etiam ante vacationem præbendæ est beneficium incompatibile cum parochiali, ibidem num. 60, & 63, 247
4 Penitentiarum insui debet ante vacationem præbendæ, ibidem num. 62, 247

Penitentia, communita.

- 6 Penitentia signa hæretici relapsi quæ sunt, in cap. Ad abolendam, num. 31 de Hæreticis. 218
6 Penitentia perfecta cogit peccatorem omnia libenter perferre, ibidem num. 32, 218
6 Carni illecebris immerfus penitens non dicitur quoad alia peccata, ibidem num. 33, 218
6 Penitentia falsa quæ fit, ibidem num. 33, 218
6 Impenitentia signum nullum majus in relapsio quam hæreticos provenere, ibidem num. 35, 218
6 Penitens ut quis censetur non sufficit docere de bonis operibus, nisi etiam appareat eum abstinere à malis, ibidem num. 38, 219
6 Sacramentorum frequentia in excommunicato impenitentiam arguit, ibidem num. 39, 219
6 Penitentiam modicam Deus non respicit, ib. n. 60, 219
Vide in ver. Hæreticus.
7 Penitentia, & ea quæ consistunt in animo probantur per signa exteriora, in cap. A nobis, il secundo, num. 12, de sentent. excomm. 164
7 Penitentia signa quæ sunt, ibidem num. 13, 164
7 Penitentia alia solemnis, alia publica, alia privata, in cap. Manifesta, num. 2, de penit. & remiss. 109

Penitentia publica.

- 7 Penitentia publica pro manifesto peccato imponi debet, in cap. Manifesta, num. 1, 15, & 17, de Penit. & remiss. pag. 100
7 Penitentia publica quæ fit, ibidem num. 11, 101
7 Et pro quibus delictis fit in iungenda, ibidem num. 12, vers. De iure tamen. 101
7 Penitentia quæ imponitur laico, qui Presbyterum interfecit, ibidem d. num. 12, 101
7 Penitentiam publicam qui possunt imponere, ibidem num. 13, & 18, 19, & 20, 101
7 Penitentia publica in iungitur pro manifesto peccato ibidem num. 15, 101
7 Tridentinum Concilium, & Canones jubentes pro manifesto peccato publicam in iungi penitentiam, an habeant locum in foro sacramentali, ib. n. 18, 180
7 Penitentiarum Episcoporum, & Sacerdotes an possint, ac debeant publice peccantibus imponere publicas penitentias, ibidem d. num. 17, & seqq. 102
7 Penitentiam publicam ex Concil. Trident. non potest Episcopus commutare in aliam secretam, ib. au. 19, 102
7 Prælati Regulares ex Concilio Tridentino non possunt suis subditis pro manifestis peccatis imponere penitentiam publicam, sed debent eos corrigere intra septa Mœnasterii, ibid. num. 20, 102
7 Penitentia publica imponitur si delictum sit graue, & publicum, non tamen generas scandalum, in c. Quæritur, num. 3, de penit. & remiss. 116
7 Sed contra, ibidem num. 4, 116
7 Declaratur, ibid. num. 2, 116
7 Penitentia publice finis est scandalum summo vere, & ideo imponitur laico etiam pro levioribus delictis, ut videretur scandalum, ibidem num. 4, 116
7 Penitentia publica pro delicto publico an Clerico fit imponenda, nu. 11, & seqq. usque in finem. 117
7 Clericus depositus sine spe restitutionis publicam, vel solemnem potest agere penitentiam, ibid. nu. 13, 117
7 Sed dum habetur spes restitutionis, nec publicæ, nec solemniter penitentiæ, ibidem num. 14, 117
7 De penitentia publica, & solemnem idem est iudicium ibidem num. 15, 118
7 Penitentia publica an ex stylis penitentiarum imponatur Clerico, qui presbyterum interfecit, ib. n. 16, 118

Penitentia

ET VERBORVM

Penitentia solemnis.

- 7 Penitentia solemnis quæ fit, in cap. Manifesta, num. 2, de penit. & remiss. 100
7 In ulum revocatur à Concilio provinciali Mediolan. tertio, ibid. num. 3, 100
7 Penitentia solemnis imponitur ab Episcopo tantum, vel à Sacerdote de illius mandato, ibid. num. 5, 102
7 Et pro peccato gravissimo totam civitatem commovente, ibidem num. 6, 102
7 Non iterari nisi aliud habeat consuetudo, ibidem num. 7, 102
7 Penitentes solemniter sunt infames, non ratione penitentia, sed ratione criminis publicati, ibid. nu. 8, 102
7 Non promoventur ad Ordines, nec in susceptis ministerant, ibidem num. 9, 102
7 Episcopus tamè cum eis dispensat ad minores, sed non ad sacros, ibidem num. 10, 101
7 Penitentia solemnis non est in iungenda Clerico, nisi depositio. Et quid de penitentia publica, ibidem num. 14, pag. 104
7 Penitentia solemnis imponitur si delictum est grave, & scandalizans totam urbem, in cap. Quæritur, num. 2, de penit. & remiss. 116
7 Penitentia solemnis non imponitur Clerico nisi depositio, ibidem num. 12, & 13, 117
7 Sed dum habetur spes restitutionis, nec solemniter, nec publicè penitentiæ, ibid. num. 14, 117
7 De penitentia solemn. & publica idem est iudicium ibidem num. 15, 118
7 Pollicitatio quid sit, in c. Cum ad nostram, n. 21, de elect. 88
7 Ponderatus, id est qui mente peccat, repellitur à promotione, in c. Dolentes, num. 39, de Celebr. Missar. 311
7 Pontifex non dicitur ante consecrationem, in c. Eam te num. 8, de Relicpt. 204
Vide in ver. Papa.
1 Pontifices plures referuntur, qui successores sibi elegerunt, in c. Accepimus, num. 22, de pactis 563
1 Contrarium, ibidem num. 33, 563
1 Declaratur, num. 61, 563
1 Pontificum nullus præter Petrum, & Bonifacium II. sibi successorem substituit, sed tantum designavit, ibidem num. 61, 567
1 Pontifices sex post Alexandrum III. numerantur electi qui non erant Cardinales, in c. Licet de vitanda, num. 13, de elect. 21
1 Pontificalis autoritas non a quolibet, sed à Deo instituta est, in c. Accepimus, num. 16, de pactis. 567
1 Pontificali Romano habet legem auctoritatem, in cap. presbyter, num. 41, de Sacram. non iterari. 311
1 Pontificalis in aliena diocesi ab Episcopo exerceri non possunt, in cap. Cum dilectus, num. 12, de relig. domib. pag. 218
1 Pontificalia quamvis non sint de substantia pontificalis officii, sunt tamen actus peculiares Ordinis Episcopalis, in cap. Vel non est compos. num. 16, de tempot. ordinat. pag. 194
1 In Pontificalibus Episcopus an possit celebrare, & prædicare in aliena diocesi sine licentia diocesanæ, in c. Quia nos, num. 5, & 12, de auct. & usa Pall. 142
1 Et quid si pontificalia habeant mixtionem jurisdictionis, vel Officij, ibidem num. 6, & 12, 142
1 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 9, 14, & 18, 141
1 Pontificalia exercere non potest in alterius diocesi Episcopus utcumque privilegatus sine Ordinarij licentia, & in personam eadem Ordinarij subiectas, ib. n. 9, 141
1 Idem in locis nullius diocesis, ibid. num. 10, 141
1 In Pontificalibus an Episcopus celebrare possit, & prædicare in Ecclesiis Monasteriorum exemptorum intra sine diocesis fines existentium iuribus eorumdem Ecclesiarum Regularibus, ibidem num. 11, & seqq. 141
1 Pontificalis Missæ celebratio non est jurisdictionis, sed honoris, & præminentia, ibidem num. 13, 142
1 Pontificalia habentia mixturam jurisdictionis, vel Officij Episcopus exercere non potest in loco exempto sine diocesis, ibidem num. 17, 142
1 Regulares residentibus Episcopo exercere volenti pontificalia in eorum Ecclesiis, non ab ipso Episcopo, sed ab eorum Superioribus Regularibus sunt compellendi, ibidem num. 17, 142

- 9 Popones in Russia an sint veri Ruthenorum parochi, in cap. Quod à prædecessore, num. 52, de Schismat. 235
4 Populus Romanus numquam fuit usus plenitudine potestatis, in cap. Consultationibus, num. 74, de Cler. agrot. pag. 210
7 Populum quot homines faciant, in cap. Responso, nu. 54, de sentent. excomm. 190
4 Populum, seu plebem faciunt decem homines, in c. Vestra, num. 58, de Cohabitat. Cler. & mulier. 12
4 Pars major totam populum representat, ibidem nu. 68, pag. 13
3 Populus an possit statuta facere sine auctoritate superioris, in cap. Conquestus, num. 34, de Fetijs. 118
4 Populi Ecclesiæ Romanæ in temporalibus subiecti possunt statuta condere contra jus Canonicum, in cap. Cum esset, num. 162, de testament. 344
4 Portiones Monachales, seu Canonicales Ecclesiæ non numeratæ non dicuntur vocare, sed creantur simul ac de ijs aliqui providentur, in cap. Cum in Magistrum, num. 14, de elect. 110
4 Portionum divisio contra singulos Monachos videtur contra jus, & votum paupertatis, ibid. nu. 15, 110
4 Portiones plures Monachales sunt incompatibiles, nu. 17, pag. 110
2 Portiones consuetudine nedum Sabaudie, sed etiâ Gallie, & Hispaniæ providentur secularibus habitum suscepturis, & professionem emissis, ibid. nu. 18, 110
4 Portiones existentes in Cathedralibus, vel Collegiatis insignibus personalem residentiam requirunt, in cap. Expofuisti, num. 21, de præbend. 150
4 Portio portioni accrescit non personæ, & assumit naturam portionis, cui accrescit, in cap. Cum percussio, num. 32, de Cler. agrot. 193
Portio Vicariis assignanda, &c.
Vide in ver. Congressus.
4 Portionarius absque licentia absentibus fructus grossi non debentur, in cap. ad Audientiam, nu. 30, de Cler. non resid. 74
4 Portionarij Segobien. qui aliquibus tantum diebus intersunt adibus Capitularibus habitum sacre Congregationis non suat de Capitulo, in cap. Nullus, nu. 34, de elect. 5
2 Idem responsum de Portionariis Cochen. qui ingrediuntur Capitulum pro negotiis ad Ecclesiæ rem, & honorem pertinentibus, ibidem nu. 35, 5
2 De Capitulo esse possunt ex consuetudine etiam penitus extranei, ibidem num. 36, 5
2 Portionarij Calciaten. qui à Rotæ declarati sunt esse de Capitulo, possunt eligi in Coniudices contra Capitulares, ibidem num. 37, 5
2 Portionarii non possunt eligi ex Concilio Tridentino in Coniudices Capitulares, nisi ex consuetudine, privilegio, aut statuto Ecclesiæ sint in omnibus, & per omnia de Capitulo, ibid. num. 38, 5
2 Portionarij, & dimidij portionarii sequuntur Corduben. & Albulen. declarantur propterea non esse Capitulares, ibidem num. 39, 5
2 Portionarii faculares in Collegiatis regularibus non iudicantur in absentia distributiones quotidianas nisi ex causis in iure expressis, in c. Licet, n. 64, de præbend. 162
2 Nec ipsis absentibus debentur fructus nisi pro tempore quo exstatuto, seu consuetudine Ecclesiæ ipsis abesse licet, modo non ultra tres menses, ibid. n. 65, 162
1 Portus, de Portu idem iudicatur quod de urbe, in cap. inter cæteras, num. 28, de re scripte. 199
2 Possionum usus admittitur etiam in spiritualibus, in c. Dudum, il secundo, num. 23, de elect. 69
2 Ponens nihil perit, sed factum narrat, in cap. Olim, nu. 45, de lit. contestat. 107
2 Positiones sicut possunt etiam ante litem contestationem ibidem num. 47, 107
2 Positiones cur in iudiciis introductæ, ibidem num. 49, & 10, pag. 108
2 Positio universalis numquam inducit contestationem litem, nisi petitionem habeat admixtam, ibidem num. Positionis definitio quæ fit, & que fit de illius substantia, ibid. lare dicitur, nu. 51, usque in finem 108
2 Diffinitio Authoris ponitur, & per partes explicatur, num. 55, usque in finem. 108
2 Positiones in causa fieri possunt tam per actorem, quam per reum, ibidem num. 54, & 59, 108

X 4

108

INDEX RERVM

3 Positiones in quo differant ab interrogatoriis, ibidem num. 56. pag. 108
7 Ponens omnia que ponit dispositiue intelligitur consueti, ibidem num. 57. 108
3 Actor sicut per repositionem rei, ita & reus per positionem Actoris relevatur ab onere probandi ibidem num. 58. pag. 108
3 Positio debet esse affirmativa & non negativa, ibidem num. 62. & seqq. 109
3 Positio negativa nihil ponit, sed remouet. ibidem num. 64. pag. 109
3 Nec dicitur positio, sed interrogatio nisi quatenus habeat implicitam affirmatiuam, ibid. nu. 63. 109
3 Positioni negativæ an, & quando sit respondendum, ibidem num. 68. 109
3 Quid si negativa sit coactata, ibid. nu. 69. 109
3 Et quid si positio negativa non coactata sit de facto ejus contra quem ponitur, ibid. num. 70. 109
3 Positioni negativæ non coactate de facto alterius an debeat responderi, ibidem num. 72. 109
3 Et quid si sit mixta de facto partim de proprio, & partim alieno, ibid. & num. 74. 109
3 Positiones negativæ si æquitas suadent hodie admitti possunt etiam si alias probari non possint quam per confessionem partis, ibidem num. 73. 109
3 Positioni duplici, vel multiplex factum continenti non est respondendum nisi dividatur, vel declaretur, ibid. num. 76. pag. 109
3 Positionem multiplicem negans an videatur singula negare, ibidem num. 77. 109
3 Positioni generali, obicitur, injectæ implicitæ, æquivoce, incertæ, captiosæ alteratiuæ responderi non debet, ibidem num. 78. 109
3 Positio juris id est de casu legis, vel glossæ non admittitur, ibid. num. 79. 109
3 Fallit in jure consuetudinario, vel municipali, ibid. num. 80. pag. 110
3 Positio omnino impertinens non debet admitti, ibidem num. 81. 110
3 Positio pertinens quæ dicatur, ibidem nu. 82. 101
3 Positioni de qua dubitatur num sit pertinens an, & quomodo sit respondendum, ibid. num. 83. 110
3 Positiones non sunt in criminalibus nec reculas responderi debent pro confesso, ibidem num. 84. 110
3 Positioni criminosa an, & quando sit respondendum ibidem num. 85. 110
3 Positiones medio juramento sunt iudici in scriptis offerenda, ibidem num. 86. 110
3 Positionibus an, & quando responderi possit per procuratorem, vel cum presentia Advocati, ibidem nu. 87. pag. 110
3 Reus super positionibus à quo sit interrogandus, ibidem num. 89. 110
3 Positiones in quo differant ab articulis, ibid. n. 90. 110
3 Positionibus an responderi possit per verbum credit, vel non credit, ibid. num. 93. 111
3 Et an hujusmodi responsio censetur de credulitate, an de veritate, ibidem num. 94. 111
3 Et quid ad effectum ut incurratur perjurium, ibidem num. 95. pag. 111
3 Advocatorum prava suggestio in positionibus negandis, ibidem num. 97. 111
3 Positiones super matrimonio an fieri possint coram iudice seculari, in c. Tuam, n. 56. de ordi. cognit. 137
3 Positiones jurate faciunt inter alios administrum, in c. Lator, num. 94. Qui filii sint legit. 93
3 Positio temporis, cujus initium non est memoria, non habet vim tituli nisi ad sit capacitas in possidente, in c. Cum contingat, nu. 8. & seq. de foro compet. 86
3 Positio sola non suffragatur inferiori contra Episcopum in interdicto ut possidetis, in c. Inter cetera, nu. 13. & 29. de offic. Ordinari. 458
3 Positio titulata in consensu ubi probationes sunt paræ an, & quando prævaleat, in c. Auditis, num. 4. vers. Quorum sententia, de præscript. 222
3 Positio unius non interruptit possessionem alterius in his quæ possunt esse penes plures in solidum, ibidem num. 14. 223
3 Nec in diverso jure possidentibus, ibid. n. 15. 223
3 Positio unius est exclusiva possessionis alterius in corporalibus, vel in actibus oppositis. Secus in incorpor-

libus, vel non oppositis, ibid. n. 16. 224
3 Positio fundi ut acquiratur non oportet omnes glebas circumvallare, in c. Cum olim, nu. 31. de præscript. 228
3 Positio titulata, & quæ fomentum habet à jure præfertur in consensu, ibid. num. 31. 230
De translat. Episcop. 192
2 Positio non acquiritur sine animo, in c. Quanto, nu. 30. de translat. Episcop. 192
2 Positio facti suffulta aliquo colore tituli dimitti non potest sine superioris licentia, in cap. Nisi cum pridem, num. 41. de reuene. 156
3 Possessionem suam potest Episcopus excommunicatione tueri, etiam lite pendente coram Papa, vel Metropolitanò, in c. procuratoris, n. 23. de censib. 279
3 Possessionem suam Episcopus dimittere non tenetur quantumcumque subditi contradicant, & de jure suo probationes offerat, ibid. num. 44. 280
3 Positio quando dicatur coloré juris habere, & quando non, in c. Litteras, num. 23. de concess. præben. 244
3 Positio incolorata differt a penitus incolorata secundum Jo. de Molal. ibidem num. 35. 244
3 Contrarium, num. 36. 244
3 Positio juris Canonialis qualiter sit articulanda, in c. Disiecto, num. 10. de præben. 137
3 Positio alicujus status, vel qualitatæ transfert onus probandi ad Adversarium, quando illa qualitas, quæ inest, fuit capta in eis ab originariis, in cap. Lator num. 11. & seq. & num. 74. usque ad num. 63. Qui filii sint legitimi. 88
3 Positio honorum subjectionum fidei commisso veram legitimitatem requiritur, non debetur nisi filiis legitimo matrimonio procreatis, ibid. num. 26. 91
3 Quasi possessio ex unico actu acquiritur, ibidem, num. 28. pag. 91
3 Nec requiritur præscriptio, nisi in petitorio, ibidem num. 29. 92
3 Centenaria possessio titulum non requirit, in cap. Cum Ecclesia, num. 35. de caus. poss. & prop. 142
3 Et quoad hoc æquiparatur immemorabili, ibidem num. 36. 142
3 Si papa det alicui facultatem capiendi possessionem propria auctoritate, intelligitur nisi possessio sit plena, in cap. Cum olim, num. 39. de sentent. & re judicata. pag. 231
3 Possessionem suam qualiter Episcopus tueri possit. Vide in vet. Visitationem impediens, & in vet. Excommunicatione quas ob causas.
4 Positio contra jus iustitiam ad repellendum proprietarium si sit iuxta vera presumptione alicuius tituli, licet clarè de qualitate tituli non constet, in cap. Cum venissent, num. 7. de Institut. 215
4 Positio longissimi temporis sufficit ad præscribendum etiam sine conscientia, & patientia ejusdem, in 17. 226
6 Positio dicitur antiqua ad effectum præsumendi titulum si sit decennalis, in cap. Licet, numer. 31. de Simonia pag. 166
1 Positio in foro conscientia non stat pro libertate humana, sed pro obligatione abstinenti ad aliu titulum, in cap. Ne inuitatis, num. 212. de Constitut. 69
3 Possessor beneficii habere qui titulum obtinet quoad honorem, & ministerium, licet beneficium ab alio possideatur, cap. 3. quis, num. 39. de foro competenti. pag. 44
3 Possessor non tenetur in præjudicium sui Juris appellationem admittere aut probationes exemptionis recipere, in cap. Procuraciones, num. 31. de censib. 279
3 Possessor potest etiam armis resistere Episcopo violento, ibidem num. 46. pag. 280
3 Quævis de proprietate liqueat, ibidem num. 46. 280
3 Possessor si causam habet à Judice, vel ab aliquo colore juris, factum Judicis tueri Prætor, in cap. Litteras, num. 24. de concess. præben. 244
3 Possessor remanet qui titulum habuit ab initio, licet per pernam Juris præuenerit, in cap. Absolutus, num. 21. de Hæreticis. 224
3 Possessor dicitur habere potiora Jura, etiam si nullum jus habeat, in cap. Ne inuitatis, num. 307. de Constitut. 90

3 Possessor bone fidei qui. 148
3 Possessor bone fidei dicitur qui ignorat alienum possidete, & cogitatione domini possidete, in cap. Grauis, num. 42. de restit. spoliat. 148
3 Item qui credit tradentem esse dominum, ibidem num. 43. pag. 148
3 Possessorum bonæ, vel malæ fidei multiplex divisio, ibidem num. 44. 148
3 Possessor bone fidei quoad fructuum acquisitionem & restitutionem.
3 Possessor bonæ fidei semper sine titulo facit fructus industriales suos, & naturales in quantum eos consumpsit: sed naturales extantes nunquam facit suos, in c. Grauis, num. 45. de rest. spol. 148
3 Si verò habuit titulum, fructus omnes facit suos etiam naturales non consumptos, ibidem num. 46. 148
3 Consumptio in fructibus naturalibus idem operatur quod industrialibus, & cultura in industrialibus, ibidem num. 47. & 62. 148
3 Possessor bonæ fidei etiam sine titulo suos facit fructus civiles, quos diligentia sua percipit, & ei solvens liberatur, ibidem num. 49. 148
3 Si verò ex diligentia alterius facit quidem suos, sed eis solvens non liberatur, nisi habucit justam causam solvendi, ibidem num. 50. & 63. 148
3 Possessor bonæ fidei tenetur restituere fructus, quos non fecit suos si extant eo modo, quo tenetur rem ipsam restituere, & sic rei vindicatione, ibidem num. 51. pag. 148
3 Si verò sunt consumpti, & ex eis factus est locupletior tenetur illos restituere conditione sine causa, vel conditione generali, ibidem nu. 52. & sequent. 148
3 Possessor bonæ fidei an in dubio ex fructibus naturalibus consumptis præsumatur factus locupletior, ibid. num. 54. pag. 149
3 Possessor bonæ fidei in quibus casibus facit fructus suos nihilominus si extant tenetur illos restituere officio Judicis, ibidem num. 55. & 59. 149
3 Possessor bonæ fidei post consumptionem fructuum quos suos fecerat etiam industriales, & civiles, seu illorum æstimationem restituere tenetur conditione sine causa quatenus ex illis factus est locupletior, ibid. nu. 57. & seq. sed vide num. 60. 149
3 Possessor qui ab initio fuit bonæ fidei, & postea effectus est malæ fidei an faciat fructus suos, in d. cap. Grauis, num. 57. & seqq. 153
3 Quid si mala fides superveniat cum mutatione petitorum, ibidem num. 58. 153
3 Et quid si in eadem persona, ibidem num. 100. 153
3 Hæres habens malam fidem cum defunctus habere bonam, fructus suos non facit, ibid. nu. 98. 153
3 Mala fides superveniens cum personarum mutatione impedit fructuum acquisitionem, ibid. nu. 99. 153
3 Mala fides tam præsumpta, quam verà superveniens sine personarum mutatione non impedit acquisitionem fructuum, ibid. num. 100. & seq. 153
3 Et quid operetur hujusmodi acquisitio nu. 113. 153
3 Quoad fructuum acquisitionem solum initium spectandum est, ibid. nu. 101. 153
3 Contrarium, ibid. num. 106. 153
3 Mala fides superveniens de jure Canonico an impedit fructuum acquisitionem, ibid. num. 104. 153
3 Distinctiones quotidianas preceptas, vel percipiendas an possessor bonæ, vel malæ fidei restituere tenetur. Vide in vet. Visitationem quando restituenda.
3 Fructuum quoad acquisitionem spectanda sunt singula temporis momenta bonæ, vel malæ fidei, ibid. num. 106. 154
3 Possessor bonæ fidei tenetur restituere fructus etiam industriales, & consumptos à die motæ litis, ibidem num. 110. & num. seqq. 154
3 Possessor bonæ fidei post litem motam incipientem malæ fidei possessores esse, & quasi præsumptos tenentur, ibidem num. 111. 154
3 Et hæc est præsumptio juris, & de jure, adeo ut quantumvis justam causam litigandi habuerint, & fructuum restitutione non excusantur, ibidem num. 112. pag. 154
3 Et tenetur restituere non tantum preceptos, sed etiam qui percipi poterunt à die motæ litis, ibidem num. 114. pag. 155
3 Quod procedit si titulum non habeant, ibidem num. 117. pag. 155
3 Nisi occupaverint rem lite pendente, ibidem num. 118. pag. 155
3 Possessor bonæ fidei ante litem motam non solet condemnari à Rota ad restitutionem fructuum, ibidem num. 119. pag. 155
3 Nisi adhuc extant, vel ex consumptis factus sit locupletior, ibidem num. 122. 155
3 Neque ad hoc requiritur bona fides positiva, sed sufficit abesse malam fidem, ibidem num. 120. 155
3 Possessor bonæ fidei an tenetur restituere fructus extantes, vel consumptos, ex quibus factus est locupletior, aut eorum æstimationem etiam ante litem motam ibidem num. 123. 155
3 Possessor ab initio malæ fidei, postea bonæ fidei an faciat fructus suos, Vide infra in vet. Possessor male fidei quoad fructus &c.
3 Fructus pertinent ad bonæ fidei possessorem, non ad proprietarium, in cap. Consultationibus, num. 6. de iure patronatus. 244
3 Possessor non tenetur in præjudicium sui juris appellationem admittere, aut probationes exemptionis recipere, in c. Procuraciones, nu. 31. de censibus. 279

3 Possessor male fidei quis. 148
3 Possessor malæ fidei dicitur verè, & juris presumptione, in c. Grauis, num. 37. de restit. spoliat. 147
3 Possessor malæ fidei verè dicitur, qui possidet rem, quam pro certo scit esse alienam, ibidem num. 38. & num. 208. pag. 147
3 Item is, qui pro certo scit rem non esse suam, ibid. num. 39. pag. 147
3 Possessor malæ fidei juris presumptione dicitur ille, cum quo super re, seu dominio rei lis fuit contestata, ibid. nu. 40. & 180. & latius, nu. 110. & 111. 147
3 Professor malæ fidei an quis efficiatur per solam denunciationem, ibid. nu. 41. 148
3 Possessorum malæ, vel bonæ fidei multiplex divisio, ibidem num. 44. 148
3 Vide in vet. Fructuum condemnatio.
3 Mala fides præsumpta oritur post litis contestationem mala fides vera postrem judicatum, seu fundum evictum, in d. c. Grauis, nu. 208. de restit. spoliat. 154
3 Possessor male fidei quoad fructuum acquisitionem & restitutionem.
3 Possessor violentus rem cum fructibus etiam qui percipi potuissent, restituere, damna restituit, & de iniuriis satisfacere compellitur, in cap. Grauis, nu. 1. & 7. cum quatuor seqq. de restit. spoliat. 145
3 Possessor malæ fidei etiam non violentus siue habeat titulum, siue non, fructus etiam industriales non facit suos, ibid. nu. 61. 150
3 Fallit si sint consumpti, ibid. nu. 62. 150
3 Et quid in fructibus civilibus, ibid. nu. 63. 150
3 Possessor malæ fidei sine titulo tenetur de fructibus preceptis, & qui percipi potuissent, ibid. nu. 64. 150
3 Et percipi si extant peti possunt rei vindicatione si sunt consumpti, conditione sine causa, vel injulla, aut rei vindicatione utilis, ibid. nu. 65. & seq. 150
3 Idem conditione utilis, ibid. num. 67. 150
3 Possessor malæ fidei sine titulo de fructus consumendo dicitur surum committere, non autem percipiendo, ibid. num. 67. pag. 151
3 Possessor malæ fidei sine titulo de fructibus percipiendis convenit officio Judicis, ibid. nu. 71. 151
3 Possessor malæ fidei cum titulo tenetur de fructibus preceptis, non autem de percipiendis, ibid. nu. 71. 151
3 Fallit in quatuor casibus, in quibus etiam de percipiendis tenetur, ibid. nu. 72. 151
3 Item fallit in eo qui fructus parit fructus maris, & corumpit, ibid. nu. 73. 151
3 Item in eo qui mala fide possidet rem minoris, ibid. nu. 74. pag. 151. Item

ET VERBORVM.

INDEX RERVM

Item fallit generaliter cum titulus est a iure reprobus... Mala fides superveniens vetere, vel presumptivae per litem contestationem an impediatur acquisitionem fructuum... Possessor, qui ante litem motam fuit in mala fide, condemnatur ad restitutionem fructuum a die occupationis...

in foro judiciali, non autem in materia aliarum virtutum, & in foro conscientiae... Postulatio per quam privata, vel minor utilitas communi, vel majori praefertur... Postulatio facta a non majori parte Capituli potest reponi, nec ulla fit iniuria postulantis...

ET VERBORVM

Postulatio non est liber, cum ab alieno arbitrio dependat... Potestas delegata curae Episcopice per Concilium Tridentinum attributa... Potestas Episcopice ad peccatum se non extendit... Potestas Ordinis datur determinate ad aliquod speciale ministerium divini cultus...

Proximus accedit, ibid. nu. 48... Potestas delegata curae Episcopice per Concilium Tridentinum attributa, in cap. Ad audientiam, in primo, num. 46. de Eccl. edifice... Potestas Episcopice ad peccatum se non extendit, in cap. Consultationibus, n. 46. & 10. de Cler. exgror... Potestas defectus in agente semper reddit actum ipso jure nullum...

INDEX RERVM

Præbenda quoad aetatem.
Præbenda Sacerdotalis ab Ordinario conferri potest...

Præbendarum collatio.
Præbendarum collatio de generali consuetudine spectat ad Episcopum...

Præbendarum erectio.
Præbendæ in dubio præsumuntur erectæ de bonis cum munibus Ecclesiæ...

Præbendarum onera.
Præbendæ vacanti possunt Prælati & Capitulum honestum onus imponere...

Præbenda quoad Ordines.
Præbendæ & portiones in Cathedrali Ecclesiâ ex Concilio Tridentino non habent absolute Ordines sacros annexos...

Præbendarum pluralitas.
Præbendas plures obtinere an sit prohibitum jure divino, in cap. Quia in tantum...

Præbendæ singule requirunt singulos actus, & ministrorum, ibid. num. 20.
Præbendarum effarata multitudo prohibita est, ibid. num. 24, 33, & 35.

Præbenda quoad Simoniam.
Clerico in collatione præbendæ non confertur novum jus, sed juri, quod habet a Deo determinatur ab Ecclesiâ...

Præbendarum suppressio, & reductio numeri.
Præbendarum tenuitas est justa causa suppressionis dignitatis, in cap. Cum accessissent, num. 6. de Constitut. pag.

ET VERBORVM.

Item fallit si præbendarum numerus fuerit ordinatus, aut confirmatus auctoritate Apostolica, ibidem num. 10, & 16.
Vel juratus à Canonici, ibid. 163.

Præbendam Theologalem.
Præbendam Theologalem obtinens in diebus festis, in quibus non legitur, potest se excusare à servitio Chori, & fructus percipere amissis distributionibus quotidianis...

Præbendæ vacante.
Præbendæ vacante post Concilium Tridentinum pro Lectore sacre scripturæ ipso facto constituta intelligitur, ibidem num. 34.

curatores Cathedralium, in cap. Cum certum, num. 13 de maior. & obediens.
Præcedit antiquiori, & maior est ordinatus à maiori si sit ejusdem ordinis, secus si inferioris, ibidem num. 14, & 18.

INDEX RERVM

legq. usque ad num. 57. 207
Præceptum in virtute obedientie, vel sub pœna tulpensionis obsequio dubio obligat transgressores ad culpam mortalem, ibidem num. 37. 108
Præceptum humile a digno oblatæ pro beneficio obtinendo, simonia, aut ambitionis vitium non inducat, in cap. Tu nos, num. 31. de simon. 176
Secus si ab indigno, ibidem num. 32. 176
Præceptum pro se quis potuit, ut in Prælatum eligatur, ambitiose sunt, & illicitæ, ibid. num. 33. 176
Præceptum primarium indultum Imperatori concessum, & à Pio IV. confirmatum est sublatum à Concilio Tridentino, in cap. Nulla, num. 9. de Concess. præbend. pag. 230
Præceptum non inducit simoniam, eligendus aliis erat idoneus, in cap. Nobis, num. 209. de simon. 162
Præceptum potest alicui defuncto quem quis crederat virum pium, eumque secretò venerari non est prohibitorum, in cap. Audivimus, num. 18. de reliq. & veneratione Sactor. 232
Præceptorum suorum statuta custodiat qui sua à successoribus desiderat mandata servari, in cap. Canonum statuta, num. 18. de Constat. 25
Præceptorum licentiam generalem concedit solus Episcopus in sua diocesi, in cap. Inter cetera, num. 8. de officio Ordinarij. 477
Præceptorum prohibent de jure communi tam Clerici secularis, quam Regulares sine Ordinarij licentia, ibidem num. 9. 437
Præceptorum est munus præceptorum ipsius Episcopi, in c. Ex parte, num. 37. de Cler. non resid. 51
Præceptorum verbi Dei est pabulum spirituale non minus necessarium animæ quam sit cibum materialis corpori, in cap. Inter cetera, num. 2. de officio Ordinarij, pag. 477
Præceptorum Evangelij est præceptorum Episcoporum munus, in cap. Inter cetera, num. 6. de off. Ordin. 457
Incumbit tamen omnibus curam animarum habentibus, & Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, ibid. num. 7. 457
Divinum appellatione an veniat præceptorum verbi Dei, in cap. Responso, num. 23. & seqq. usque ad num. 22. de elec. excomm. 187
Præceptorum verbi Dei non est actus ordinis facti, & demandari potest etiam Clerico in sacris non constituto, ibidem num. 14. & 19. 187
Non tamen in foro laico, num. 15. & 19. 187
Præceptorum verbi Dei non incumbit ex officio nisi Episcopo, & Parocho, ibidem num. 16. 187
Monachus etiam Diaconus, vel Sacerdos de jure communi prædicare non potest sine licentia Episcopi, vel Curati, ibidem num. 17. 187
Episcopus etiam non consecratus, & Parocho non Sacerdos tenentur prædicare populo verbum Dei, ibidem num. 18. 188
Præceptorum officium an sit annexum ordinis Diaconatus, in cap. Vel non est compos, num. 27. de temp. ordinat. pag. 144
Præceptorum est præceptorum Episcoporum munus, nec licet illud deferre ob suasionem melioris vitæ, in cap. Nisi cum pridem, num. 10. de renunc. 314
Parocho an teneatur in suis Ecclesiis formiter prædicare, in cap. Inter cetera, num. 33. & seqq. usque in fin. de offic. Ordinarij. 460
Præceptorum dicuntur spiritualiter mortuos suscitare, in c. Inter cetera, num. 4. de offic. Ordinarij. 417
Præceptorum ministrari debent expensis ab Episcopo de jure communi, ibidem num. 14. & 19. 458
Præceptorum electio tam in Cathedrali, quam in aliis inferioribus Ecclesiis, & omnis et solvendi elemosinam ad quem spectat, ibidem num. 28. & seqq. usque ad num. 33. pag. 458
Præceptorum eligere, & elemosinam eidem solvere in Cathedrali Ecclesia circumscripta consuetudine ad solam Episcopum pertinet, ibidem num. 19. 458
Præceptorum electio, & prælatio elemosinæ in inferioribus Ecclesiis cui incumbat, ibidem num. 25. & seqq. usque in finem. 459
Præceptorum electio, & prælatio elemosinæ spectat ad Episcopum, donec populus probaverit immemorabilem, ibidem num. 29. 460

Quandoque tamen ea causa jubetur servari solitum, per modum provisionis, ibidem num. 30. 460
Præceptorum præferunt qui aliter sustentari non possunt, ab excommunicatis, & detentibus aliena possunt elemosinam recipere, in cap. Cum voluntate, num. 2. & 13. de sentent. excomm. 204
Præceptorum an liceat absque necessitate elemosinam recipere ab excommunicatis, & detentibus rerum alienarum, ibidem num. 23. & sequent. usque ad num. 27. 205
Præceptorum qui intelligunt quoad hoc ut possint elemosinam recipere ab excommunicatis, & detentibus rerum aliena, ibidem num. 20. 206
Et cur liceat eis hujusmodi elemosinam recipere, num. 21. pag. 206
Consuetudo eligendi Præceptorum in Cathedrali, eique præstandi elemosinam, & quando sit observanda, in cap. Inter cetera, nu. 20. & seqq. usque ad num. 26. de offic. Ordinarij. 460
Et quid si sit immemorabilis, ibid. num. 21. 460
Consuetudo qua Episcopus præceptorum deputat in Ecclesiis Regularium servanda est, sed præceptorum eisdem ordinis ceteris paribus sunt præferendi, ibid. num. 32. 460
Præceptorum conditionale quod dicitur, in cap. Nulli, nu. 18. de reb. Ecclesiæ non alienan. 279
Præceptorum domini cogi possunt ut prædica colenda dent talibus, à quibus sine contradictione Ecclesia possit decimas consequi, in cap. In aliquibus, num. 27. de Decimis. 400
Præceptorum non debet esse melioris conditionis quam possessor cum titulo, in cap. Constitutus, num. 20. de h. resbyter. pag. 240
Præceptorum Cathedralibus Ecclesiis dicuntur etiam non consecrati, in cap. Eam te, num. 29. de Releptis. 205
Præceptorum inter plures qui certat de damno virando, in cap. Cum propter, nu. 60. de jurepatr. 260
Præceptorum modica non magnopere curat lex, in cap. Consuetudines, nu. 22. de Constat. 254
Fallit si dispositio concepta sit verbis universalibus, ibid. nu. 21. 254
Præceptorum minimum non attendendum, in capitulo, Ex parte nu. 37. de off. Vicarij. 289
Præceptorum quaestiones debent discuti antequam super principali negotio sit conclusa, in cap. Intelleximus, n. 13. de ordin. cogit. 260
Præceptorum quaestiones quæ dicuntur, ibid. n. 32. & seqq. usque in finem. 288
Præceptorum quaestio dicitur diversis respectibus, ibid. num. 33. pag. 288
Præceptorum quaestio an, & in quo differat à peremptoria, ibid. n. 32. & 33. 288
Præceptorum majus est amittere quod competit de jure communi, quam quod de jure speciali, in cap. Nuper, n. 6. de decim. 403
Præceptorum Prælati quando censetur dividui à præceptorum Ecclesiæ, in c. Cum venisset, n. 30. de Insti. 227
Præceptorum quod ex prerogatione fit vocatus ex iudicio commisso conditionali, non est considerabile, in cap. Cum sumus, nu. 17. de Regulari. 68
Præceptorum alicui conferre quæ confanguineus, est acceptio personarum, quæ opponitur iustitiæ distributivæ, in c. Accipimus, nu. 47. de pactis. 586
Prælati, & qui alios tenentur regere, non debent esse sub potestate alterius, in c. Indecorum, nu. 21. de arbit. & qualitate. 224
Contrarium, ibidem num. 53. 234
Præceptorum appellacione veniunt etiam inferiores Episcopi, in c. Relatum, nu. 6. de Cler. non resid. 25
Præceptorum dicitur qui habent loco ordinariam jurisdictionem, ibid. num. 8. 25
Præceptorum large dicitur quilibet Clericus habens curam animarum, ibid. nu. 9. 25
Præceptorum Ecclesiarum appellacione veniunt etiam Abbates nullius Diocesis, in cap. Accedentibus, nu. 46. de excess. Prælator. 17
Præceptorum Ecclesiæ dicitur solus Episcopus, in c. Cum contingat, num. 24. de foro compet. 88
Præceptorum appellacione ex proprietate veniunt etiam Prælati

ET VERBORM.

Prælati Regulares, in cap. Ad aures, num. 24. de temp. Ordinarij. 186
Prælati hodie, & maxime Papam adoramus, & genua sedimus, in c. His quæ, nu. 10. de major. & obed. 104
Prælati Ecclesiarum dicuntur non tantum Episcopi, sed etiam inferiores ordinariam jurisdictionem habentes, in c. Cum ab Ecclesiarum, nu. 2. de offic. Ordin. 433
Prælati proprie dicuntur illi tantum qui habent jurisdictionem fori contentiosi, ibid. num. 5. 433
Sed large dicuntur Prælati etiam presbyteri parochiales, ibidem num. 6. 433
Prælati tenentur sibi mutuam præstare auxilium, in c. Veniens, nu. 15. de transact. 571
Prælati inferiores sunt quodammodo sponsi Ecclesiæ, in c. Quia propter, num. 32. de elect. 93
Præceptorum appellacione qui comprehenduntur, in c. Ne pro dilacione, nu. 41. de penit. & remis. 143
Præceptorum suscipiuntur Prælatum videtur cum ea quasi contrahere, in c. Nisi cum pridem, nu. 24. de transact. 555
Præceptorum Turoci & curatoz æquiparatur, in cap. Sicut nobis, num. 19. de Regulari. 78
Præceptorum affectus erga nepotes, & propinquos pervertit iudicium rationis, in c. Grave, n. 7. de præben. 150
Præceptorum ab hostibus capus non est ipso iure privatus sua dignitate, nec privandus per sententiam, in c. Per tuas, il primo num. 12. de Simonia. 169
Vide in ver. Prælati Regulari.
Præceptorum non debet privari iure suo propter captivitatem, ibid. num. 26. 170
Vide in ver. Captivus, captus.
Præceptorum non potest institui sub conditione à jure reprobari, sed bene sub conditione tacite à jure inducta, ibid. num. 31. 171
Præceptorum in quibus differat à tutore, in c. Qualiter, & quando, il secundo nu. 4. de Accusat. 122
Præceptorum sunt possit tamquam signum ad sagittam, ibid. num. 10. 124
Vide in ver. Episcopi.
Præceptorum malus timet bonum subditum, ibid. n. 21. 124
Præceptorum qua ratione dicuntur Ecclesiæ sponsi, in cap. Quanto, num. 125. de Elect. 139
Præceptorum tenentur sibi mutuam præstare auxilium, in c. Veniens, num. 15. de Transactio. 571
Præceptorum, an possit bona Monasterij specialiter hypothecare, in cap. Ad nostram, num. 2. de reb. Eccles. non alienan. 279
Præceptorum quoad alienationem, & administrationem bonorum Ecclesiæ.
Præceptorum exemptus cum recipiat dignitatem à Papa jurat bona Ecclesiæ non alienare, in cap. Cum tempore, nu. 7. & 19. de Arbit. 604
Præceptorum qui juravit bona Ecclesiæ non alienare, si committat, non est perjurus, ibid. nu. 25. 606
Præceptorum sunt pronatores & dispensatores rerum Ecclesiæ, non domini, in c. Quanto, n. 56. de trans. Episc. 234
Præceptorum solus in quærendis potest Ecclesiæ præjudicare, in c. Sicut nobis, num. 21. de Regulari. 80
Præceptorum diffamatus maxime de dilapidacione potest peti superiorem compelli ad reddendam rationem administrationis, in c. Qualiter, & quando, n. 2. de Accusat. 122
Secus si diffamatus non sit, ibid. n. 3. & seqq. 123
Præceptorum inquisitus de dilapidacione interam ab administratione removetur consilio de suspicione, secus in accusato, ibidem num. 74. 123
Præceptorum de gravi crimine inquisitus, & convictus ab administratione totaliter removetur: Accusatus verò demouitur, ibidem num. 75. 129
Vide in ver. Inquisitio.
Præceptorum ex sola pœnencia iudicii super dilapidacionem non removetur, nisi alia probatio addat, in c. Licet Heli, nu. 12. de Simon. 164
Sufficiunt tamen conjecturæ, ibid. num. 21. 164
Præceptorum convinctus esse suspensus de dilapidacione si probetur Ecclesiam fuisse divitem, & nunc esse pauperem, ibidem num. 12. 164
Nec excusatur si dicat se expensis fuisse attenta conditione suæ magis nobilitatis, ibid. nu. 23. 164
Præceptorum quantumcumque nobilis debet restringere expensas juxta facultates Ecclesiæ, ibid. nu. 14. 164

Præceptorum potest Ecclesiam constituere pensionariam, in c. Audivimus, num. 3. de collat. decet. 233
Declaratur, num. 6. 238
Præceptorum quoad benefici collacionem, & privationem.
Præceptorum solus dicitur habere jus conferendi, licet de consensu alterius conferre debeat, in c. Cum Ecclesiæ Vulturna, num. 4. de elect. 81
Præceptorum honestatem non deest aliquem sine justa causa à suis beneficiis amovere, in c. Quanto, num. 71. de Translat. Episcopi. 135
Præceptorum suspensio jus conferendi non devolvitur ad Capitulum, nec ad Archiepiscopum, sed ad Papam, in c. Quia divestitatem, num. 13. & 23. de Concess. præbend. pag. 239
Præceptorum an statim lata sententia super crimine intelligatur ipso jure privatus dignitate, vel beneficio, in c. Qualiter, il secundo nu. 90. de Accusat. 150
Vide in ver. Beneficium.
Præceptorum quoad Capitulum, & eius consensum.
Præceptorum an possit compromittere sine consensu Capituli, in c. Cum tempore, nu. 7. de Arbit. 604
Præceptorum quomodo consistat inter se Capitulum ut Præceptorum, an verò ut Canonicus, in c. Postulasti, num. 10. de concess. præbend. 251
In dubio censetur quis in actu intervenire tamquam prælens majori dignitate, ibidem num. 31. 251
Præceptorum, & Capitulum faciunt unum corpus, & potestas est in Ecclesia, & dignitate, in cap. His quæ, num. 47. de major. & obed. 507
Vide in ver. Episcopi quoad Capitulum.
Præceptorum quoad Confessione.
Præceptorum inferior non exemptus, aut exemptus non præceptorum non gaudet privilegio sibi eligendi Confessione, in c. Ne pro dilacione, num. 3. de penitent. & remis. pag. 140
Præceptorum inferiores exempti an possint sibi eligere Confessione ab Ordinatio non approbatum, ibidem num. 20. pag. 141
Et an possint approbare ad Confessione audiendas, ibidem num. 21. 141
Præceptorum quantumcumque maximus non potest de jure communi sibi eligere Confessione, ibid. nu. 33. 142
Præceptorum exempti qui immediate non subsumt papæ, non habent privilegium sibi eligendi Confessione, ibidem num. 35. & 38. 142
Vide in ver. Episcopi quoad Confessione.
Præceptorum quoad correctionem subditorum.
Præceptorum excommunicatus est si correctionis causa faciat percuti Clericum per laicum, in c. Indecorum, nu. 49. de ritat. & qualitate. 236
Præceptorum subditos corrigunt, & reformant appellacionem, vel consuetudine non obstante, in c. Inrefragabili, nu. 1. de offic. Ordinarij. 445
Præceptorum, & Magistris licet subditos, & scholares etiam in sacris ordinibus constitutos leviter percutere sine incursu excommunicationis, in cap. Cum voluntate, nu. 30. de sentent. excomm. 208
Præceptorum notorie criminiosus non potest subditum corrigere, in c. De priore, num. 4. de Appellat. 242
Contrarium, ibidem num. 5. 242
Præceptorum quantumcumque notorie criminiosus, & irregularis ante dispositionem potest jurisdictionem in subditos exercere, ibidem num. 5. 242
Vide in ver. Episcopi quoad officium Episcopale.
Præceptorum cum teneatur subditos arguere, & increpare odium multorum incurrit, in c. Qualiter, & quando il secundo, nu. 22. & 27. de Accusat. 124
Præceptorum qui non corrigunt subditos, dicuntur eos occidere, & puniuntur à Deo tam in hoc seculo, quam in futuro, in c. Licet Heli, num. 3. & num. seqq. de Simonia. pag. 164
Heli summus Sacerdos qualiter fuerit punitus à Deo, quia filios non corriguerat, ibidem num. 193
Præceptorum

INDEX RERVM

1 Prelatus non debet esse facilis ad credendum in puz-
1 Prelatus Ecclesiasticus & puzcipue papz dolendum est
1 Prelatus & excessibus subditorum, in cap. Dolent-
1 Prelatus & Clericis reprehensibile est e somno non luge-
Prelatus quoad depositionem.
6 Prelato condemnato an sitam liceat electoribus ad e-
lectionem alterius procedere, in cap. Qualiter, il se-
condo, num. 95. de Accusat. 131
Vide in vet. Depositi. Condemnatus, Secretis.
6 Prelatus post sententiam condemnatoriam an reman-
eat possessor dignitatis, vel beneficij, ibidem num.
96. pag. 131
Prelatus quoad depositionem.
4 Prelatus etiam in casibus a jure permisis sine justa
causa non dispensat contra jus, in cap. Relatum, num.
11. de Cler. non resid. 35
Prelatus quoad excommunicationem vel sus-
pensionem.
4 Prelatus excommunicatus vel suspensus pro mortuo
reputatur, in cap. Quia diversitatem, nu. 21. de Con-
cess. prob. pag. 359
Prelato excommunicato, vel suspenso, an jurisdic-
tio transeat in Capitulum.
Vide in vet. Capitulum sede vacante.
Prelatus qualis, & a quo eligendus.
2 Prelatus eligendus est melior non simpliciter, sed quoad
regimen Ecclesie, in cap. Eam te, num. 11. & 22.
de etate & qualitate. 239
2 Prelati provisio in Collegiata potest pertinere ad alium
quam ad Capitulum ex fundatione, vel consuetudine
in cap. Nullus, num. 16. de electione. 3
3 Prelatus eligendus est melior non simpliciter, sed in
ordine ad Ecclesiam regendam, in c. Constitutus, il se-
condo, num. 14. & seqq. de Appellat. 247
Et an dives & potens pauperi, & litterato sit prefe-
rendus, vel e converso, ibidem num. 16. 248
Vide in vet. Episcopus quoad promotionem.
Prelatus inferior quoad absolutionem.
7 Prelati inferiores quamvis per salutacionem remittant
injuriam, tamen poenam non relaxant, nisi for-
miter absolvant, in c. Si aliquando, num. 13. de sent.
excomm. 183
Prelati inferiori auctoritas.
7 Prelati inferiores de matrimonijs cognoscere publi-
cas penitencias injungere, & indulgentias dare non
possunt, nisi hoc eis competat de jure specialiter, in cap.
Accedentibus, num. 1. de excess. prelat. 12
7 Prelati inferiores acquirere possunt ea, quae sunt
dignitatis Episcopalis, non solum privilegio, sed et-
iam praescriptione, ibid. num. 4. 15
7 Non autem ea quae sunt ordinis Episcopalis, ibidem
num. 3. pag. 13
7 Etiam si praescriptio sit in memorabilis, ibidem num.
6. pag. 13
3 Prelati inferiores de jure communi territorium non
habent, nec dicuntur Ordinarij locorum, in cap. Cum
contingat, nu. 25. de foro compet. 88
3 Et quid ex consuetudine, vel praescriptione, ibidem
num. 26. pag. 88
3 Prelatus inferior an, & quando possit concurrere paro-
chialium instituire, ibid. nu. 37. & 38. 89
2 Prelati inferiores habentes jurisdictionem quasi Episco-
palem exclusi Ordinarij locorum, non prohibentur causas
matrimoniales, & criminales cognoscere, in c. Signifi-
ficatis, num. 16. de Offic. Archid. 381
2 Prelatus inferior non acquirit territorium, nisi tam ip-
se, quam subditi examinantur a jurisdictione Episcopi,

in c. Cum Ecclesiarum, nu. 25. de off. Ordinarij. 47
4 Prelati inferiores habent potestatem jurisdictionis, sed
non Ordinarij, in c. Nullus, nu. 4. de Paroch. 172
4 Prelatus inferior nullus Diocesis potest convocare
quem maluerit Catholicum Antilitem pro Sacramen-
to Chismatis, ibidem num. 51. 181
3 Prelatus inferior habens in loco jurisdictionem quasi
Episcopalem venit Appellatione Episcopi proprii ad
hoc ut Clericus coram ipso sit conveniendus, in cap. Si
quis, num. 14. de foro compet. 42
7 Prelatus inferior habens in loco jurisdictionem quasi
Episcopalem potest explicare omnia quae ad Episcopalem
jurisdictionem pertinent, in cap. Sicut unire, nu.
16. de excess. Praelator. 4
2 Prelatus inferior dicitur habere jurisdictionem quasi
Episcopalem si habeat Ecclesiam sibi pleno jure subje-
ctas, ibidem num. 15. 4
2 Prelati inferiores exceptis Cardinalibus in suis ritibus
non habent jurisdictionem ordinariam de jure commu-
ni, in cap. His quae, nu. 10. de maior. & obed. 106
2 Prelati inferiores sunt quomodo ipsi Ecclesiae, in c.
Quia propter, num. 32. de elect. 93
4 Prelati inferiores an uti possint opera duorum Canonico-
rum sine Capituli licentia, vel non probata Eccle-
siae utilitate, in c. De cetero, nu. 6. de Cler. non resid.
pag. 42
4 Prelatus inferior potest ex justa causa impertiri licen-
tiam Clerico a sua Ecclesia abscedendi, in cap. Relatum
num. 3. de Cler. non resid. 35
4 Declaratur, ibid. num. 7. 35
2 Prelati inferioris licentia requiritur ad hoc ut Clericus ei
subiectus transire possit ad aliam Ecclesiam, in cap.
Admonet, num. 14. de renunciat. 146
7 Prelati inferiores habent jurisdictionem in certa parte
Diocesis duplici modo, in cap. Sacro, num. 60. de leor.
excomm. pag. 209
7 In quibus negligentibus an succedat in eorum jurisdic-
tione papa, an Episcopus, ibid. num. 61. 203
Prelati inferiores quoad monitoria.
Vide in vet. Excommunicatio ad finem revelationis
7 Prelatus inferior habens jurisdictionem quasi Episco-
palem an possit absolvere subditos ab Excommunicati-
one ob levem Clerici percussorem, in c. Pervenit, nu.
10. & seqq. usque in fin. de sent. excomm. 149
7 Prelati inferioribus habentibus jura Episcopalia com-
petentia omnia, quae ad Episcopalem jurisdictionem
pertinent, ibidem num. 19. 149
7 Prelatus inferior habens jura Episcopalia potest absol-
vere ab excommunicatione Canonis, quando Canon
eam non reservat, ibid. num. 14. 149
Vide in vet. Episcopus quoad loca exempta.
4 Prelatus inferior habet jus instituendi in Ecclesia sibi
pleno jure subiectis, in cap. Cum venissent, num. 14. de
Instit. 216
4 Secus si eius jurisdic-
tione sit cumulativa cum Episcopo,
ibidem num. 15. 216
Vide in vet. Institutio, & in vet. Jus instituenti.
7 Prelati inferioribus non competunt ea, quae sacris Or-
dinibus annexa sunt, vel illos concernunt, in cap. Cum
illorum, num. 29. de sentent. excomm. 173
7 Prelati inferioribus jurisdictionem quasi Episcopalem
habentibus in locis suae jurisdictionis non licet fa-
cultate Episcopis attributa Decreto Concilii Tridentini,
in cap. 6. sed. 24. ibid. num. 33. 173
4 Prelatus inferior an curatis Ecclesiarum sibi subje-
ctarum dare possit licentiam non residendi, in cap.
Tua, num. 5. & num. seqq. usque in finem de Clericis
non residens. 49
7 Prelati inferiores, si sint nullius Diocesis, habent
quae jurisdictionem Episcopalem possunt convocare
quem maluerit Episcopum pro Chismate admini-
strando, in cap. Cum venisset, §. per frontis, num. 8
de Sacr. Unct. 303
Prelatus inferior quoad Ordines.
Prelatus inferior secularis habens facultatem post
Concilium Tridentinum conferendi primam tonsu-
ratam, & minore Ordines certis personis, si alios or-
dinat, an characterem impertiri, in cap. Sacramentis,
num. 11. & seqq. usque in finem de supplen. negligen.
Praetorum. 179
2 Prelatus

ET VERBORVM

2 Prelatus inferior secularis habens privilegium ante
Concilium Tridentinum conferendi sibi subditi licen-
tiam primam tonsuram, & minore Ordines, ordi-
nando post Concilium Tridentinum nihil conferit, i-
bidem num. 5. & 31. 172
2 Prelatus carens potestate ordinis dicitur esse instar Chi-
smate ibidem num. 17. 171
2 Prelatus inferior si regularis, siue secularis si conse-
crat primam tonsuram, aut minore Ordines an, & qui-
bus casibus imprimat characterem, aut conferat Ordinis
executionem, ibidem num. 33. 173
Prelatus inferior quoad praescriptionem.
3 Prelatus inferior potest praescribere jura Episcopalia
contra Episcopum, licet non sit exemptus ex privilegio
in c. Cum olim, nu. 10. de praescriptio. 216
3 Praescribere potest inferior Prelatus contra Episcopum
jus infruendi, & deservendi, ibidem num. 11. 216
3 Et quid in institutione auctoritabilis, ibid. nu. 23. 216
3 Praescribere an possit inferior jus ordinandi Clericos
tam per seipsum, quam per alium, ibid. nu. 19. 214
3 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. nu. 14. 216
3 Prelatus inferior an possit praescribere jus absolvendi
a casibus Episcopo reservatis, ibidem num. 18. 217
3 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num.
25. pag. 217
3 Praescribi possunt per inferiorem Episcopo omnia quae
sunt jurisdictionis, & dignitatis Episcopalis, ibidem
num. 20. 217
3 Praescribi potest ab inferiori Prelato potestas excommu-
nicandi, interdicendi, & absolvendi, ibidem num.
28. pag. 218
3 Prelatus inferior, qui mittit sola praescriptione non
obtinere contra Episcopum, nisi illam sufficienter pro-
bet, ibidem num. 35. 218
3 Prelatus inferior ad excludendum Episcopum a visi-
tatione, an docere debeat per rem judicaram de exco-
municato utriusque jurisdictionis in parochis & parochianis
ibidem num. 42. 228
3 Prelatus inferior an, & quando daanda sit manutentio
contra Episcopum in exercitio jurisdictionis Episco-
palis, ibidem num. 44. 229
3 Prelatus inferior non potest juveni sola possessione
contra Episcopum in interdico Retinenda, ibidem
num. 50. pag. 229
3 Prelatus inferior non potest praescribere jura Episco-
palia, in cap. Cum ab Ecclesiis, num. 37. de offic.
Ordinarij. 438
3 Prelatus inferior potest praescribere in certis Ecclesiis
Diocesis totum jus Episcopale, subducitur tamen
tempus, quo vocatur Ecclesia Cathedralis, in cap. Au-
ditus, num. 1. de praescript. 322
3 Prelatus inferior si solus instruat spatio annorum
quadragesima, praescribit excluso Episcopo, ibidem
num. 6. 222
7 Prelatus inferior quomodo possit praescribere jura E-
piscopalia in aliqua parte diocesis, in cap. Sacro, nu.
63. de sentent. excomm. 204
4 Jus instituendi potest praescribi ab inferiore, in c.
Cum venissent, nu. 16. de institut. 216
Prelatus inhabilis.
Prelatus inhabilis.
Vide in vet. Constitutor, & in verb. Prelatus quoad
Renunciacionem.
6 Prelatus si efficiatur inhabilis etiam perpetuo non re-
moventur, sed datur ei coadjutor, vel administrator,
in cap. Per tuas, §. primo, num. 22. de Simonia. 159
4 Prelatus inhabilis datur coadjutor, nec Jurisdic-
tione trans-
sit in Capitulum, in cap. Quia diversitatem, num. 38.
de concess. praeben. 240
Prelatus intrusus.
6 Prelatus naturaliter mortuus, & intrusus equipara-
tur, in cap. Quod a praedeceffore, num. 66. de
Schilmat. 34
6 Prelatus intrusus non potest consecrare Sacramenta, &
conferendo executionem non confert, ibid. nu. 89. 217
Et in cap. Nisi cum pridem, n. 35. de Renunciat. 176
Vide in vet. Intrusus.

Prelatus quoad Iudicia.
2 Prelatus potest esse in Iudicio super re immobili Ec-
clesiae etiam sine Capitulo consulto, in cap. Cum tem-
pore, num. 36. & 41. de Arbitr. 607
7 Prelatus agere potest pro minima sub Clerico illata,
in cap. Presbyteri, num. 2. de pson. 36
3 Prelatus in iuribus Ecclesiae suae potest esse arbiter &
Judex, in c. Cum olim, num. 4. de praescript. 215
Prelatus quoad penas pecuniarias.
7 Prelati, qui in criminibus dispensare non possunt
poenam a Jure statutam nequeunt in pecuniaria com-
mutare, in cap. Licet, nu. 7. de penis. 92
7 Prelati nec pro criminosis sustinendis, nec correctio-
nis causa ex cupiditate debent pecuniam exigere, i-
bidem pag. 92
7 Prelatus qui crebro, & facile penas pecuniarias in-
figit, est vehementer suspectus de avaritia, ibidem
num. 3. pag. 92
7 Idem si huiusmodi penas sibi applicet, ibidem num.
4. & seqq. 92
7 Prelatus qui mediante pecunia sustinet criminosis,
Iustitiam vendit, ibidem num. 6. 99
2 Prelatus in impositione poenae cavere debet a quibus
pecunie, in cap. Irrefragabili, §. Ceterum, num. 2. de
off. Ordinarij. 415
2 Prelatus, qui pecuniam recipit, ut criminosis non
corrigat, Iustitiam vendit, ibidem num. 12. 414
2 Prelati qui in visitatione subditos de crimine suspectos
concutiunt ut se nummis redimant, inceptantur, i-
bidem num. 15. 414
Vide in vet. Poena pecuniaria.
Prelatus putativus.
6 Prelati putativi, siue ordinarij, siue delegati gesta re-
gulariter sunt valida, in cap. Super eo, num. 4. de Cri-
min. fals. 320
6 Etiam quoad spiritualia, & pertinentia ad forum in-
teriorum, ibid. num. 5. 320
6 Declaratur, ibidem num. 9. 320
6 Prelato putativo obediendum est si habeat titulum au-
thoritate superioris, secus si per falsas litteras, ib. n. 12. 321
6 Error communis ad validitatem eorum, quae veni-
tur ab excommunicato vel irregulari debet esse factus
non juris, in cap. Quod a praedeceffore, num. 135. de
Schilmat. 244
2 Titulus putativus nisi proveniat a legitimo superiore
non dicitur coloratus, nec sufficit opinione communi-
nis, in c. Nisi cum pridem, nu. 35. de Renunc. 156
6 Gestis a prelato putativo non sustentibus est commu-
ni errore, sed requiritur etiam titulus ab habente au-
thoritatem, in c. Super eo, nu. 9. de Crimin. fals. 320
6 Gestis per prelatus putativum valens quomodo tolera-
tur, secus si notorium sit eum esse suspensum, in c.
Quod a praedeceffore, nu. 138. de Schilmat. 244
5 Gestis non sustentibus ex titulo putativo, & commu-
ni errore, nisi concurrat possessio, vel quasi, in cap.
Consultationibus, nu. 3. de Jurepar. 244
Prelatus Regularis.
3 Prelatus Regularis corrigens subditorum excessus re-
culari non potest, in c. Ad nostram, n. 3. de appellat. 139
5 Prelati Regulares Ordinum Mendicantium non dicun-
tur in dignitate Ecclesiastica constituti quoad hoc ut
possint actuali degradatione assistere, in c. Aqua, num.
21. de consecr. Eccles. vel Altar. 223
1 Prelati Regulares habent Jus suspendendi subditos a
gradibus, & dignitatibus ex quacunque causa etiam
occulta, & extrajudicialiter, in c. Cum dilectus, num.
46. de consecr. 272
2 Prelatis Regularibus nullius Diocesis jurisdictionem
habentibus quasi Episcopalem competunt ea omnia in
Regulares exemptos intra suum territorium existentis,
quae ex Concilio Tridentino competunt locorum
Ordinariis contra alios exemptos, in cap. Acceden-
tibus, num. 40. de excess. Prael. 16
Y 3 2 Prelati

INDEX RERVM

- Prælati Regulares possunt prohibere suis subditis etiam ob crimine oculorum, ne ascendant ad Superiores Ordines in c. Ad aures, nu. 2. de tempor. ordinat. 184
Prælatum Regulatum appellacione qui intelligitur, ibidem num. 3. 184
Prælati Regularibus ex Concilio Tridentino an liceat extrajudicialiter criminose oculis non solum prohibere ascendere ad Ordines, & dignitates, sed etiam eos suspendere ad iam susceptis, ibidem num. 4. & seqq. usque in fin. 184
Prælatum appellacione ex proprietate veniunt etiam Prælati Regulares, ibidem num. 14. 186
Prælati Regularis de jure communi majorem habet auctoritatem quoad impediendam subditorum promotionem, quam Episcopus, ibid. num. 16. 186
Prælati Regularis potestatem, quam in confessione habuerunt ut non debent ad exterram politam, in cap. Officij, num. 40. de penit. & remiss. 122
Prælati cogi possunt tot Monachos, vel Clericos instituire, quot possunt de redditibus Ecclesie sue sustentare in c. Non amplius, num. 6. de institut. 213
Declaratur, ibidem num. 38. 213
Prælati sui appellacione venit prælatum immediatum Monasterij, non autem Generalis, vel provincialis, nisi aliud habeat confitero, vel statuta Ordinis, in cap. Licet, num. 36. de Regular. 86
Prælati Regularis quoad transitum ad aliam Religionem.
Vide supra in ver. Regularis quoad transitum.
Prælati Regularibus nefas est damare subditum, ut fame percat præcipiendo aliis ac cibos deferant, in cap. Novimus, num. 14. de Verborum signific. 216
Prælati Regularis ex Concilio Tridentino non possunt suis subditis pro manifestis peccatis imponere poenitentiam publicam, sed debent eos corrigere intra septa Monasterij, in cap. Manifesta, num. 20. de penit. & remiss. 103
Prælati Regularis si sit capessus à Turcis, vel Saracenis, an aliis in ejus locum eligi possit, anve ex captivitate reversus in pristinum statum sit reponendus, late discutitur in cap. Per suas, il primo, num. 7. & sequent. usque in fin. de Simonia. 168
Prælati Regularis qui à Capitulo eliguntur, & à Superioribus confirmantur, removeri non possunt, nisi ex justa causa, & juri ordine servato, ibidem num. 23. & 41. & 45. 163
Non tamen in regularibus requiritur causa tam generalis sicut in secularibus, ibidem num. 9. 168
Prælati ab hostibus capti non est ipso jure privatus sua dignitate, nec privandus per sententiam, ibidem num. 22. pag. 169
Prælati Regularis non ita pingue jus habent sicut seculares, ibidem num. 24. 169
Prælati Regularis est removeri possit levioribus ex causis, requiritur tamen delictum, & illius probatio, ibidem num. 25. 170
Prælati non debet privati juri suo propter captivitatem, ibidem num. 26. 170
Prælati Regularis ex levioribus causis ab administratione remouetur, quam seculares, in cap. Qualiter, il secundo num. 21. de Accusar. 116
Et spectanda est consuetudo specialis locorum Religiosorum, ibidem num. 32. 126
Prælati Regularis an possint dispensare super irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus in vim Concilij Tridentini, cap. 6. sect. 24. in cap. Cum illorum, num. 27. & sequent. usque in finem, de sentent. excommuni. 173
In prælatum Regularem eligi non potest qui non fuit ante Monachus, & institutus in Regula Monachali, in cap. Cum ad nostram, num. 7. de election. pag. 87
Ordinariis supplet negligentiam Abbatis non revocantis Monachum vagabundum in cap. Quanto, nu. 1. de offic. Ordinari. post pag. 444
Monachus sine Monasterio caret vita, sicut piscis sine aqua, ibid. num. 2. post pag. 444
Episcopus potest sibi assumere Monachum in Cubicularium etiam contradicente Abbate si sit necessarius, ibidem num. 6. post pag. 444
Contrarium, ibidem num. 7. post pag. 444
Monachorum correctio, & doctio primo loco pertinet ad Abbatem, ibid. nu. 8. post pag. 444
Prælati Collegiati Ecclesie, qui præfatur per electionem habet Jurisdictionem ordinariam in illos de Collegio, ibidem num. 12. post pag. 444
Declaratur, num. 21. post pag. 444
Abbas, prior Conventualis potest Monachos excommunicare, ibidem num. 22. post pag. 444
Abbas vel habet Jurisdictionem in Monachos etiam in criminalibus nisi imponenda sit poena depositionis, ibidem num. 13. & 20. post pag. 444
Abbas exercet Jurisdictionalia ante benedictionem, ibidem num. 14. post pag. 444
Consecratio in Episcopo magis operatur, quam benedictio in Abbate, ibidem nu. 15. post pag. 444
Abbas vocatur etiam ante benedictionem, ibid. nu. 16. post pag. 444
Monachus in his, quæ pertinent ad observantiam regulæ magis tenetur obedire Abbati, quam Episcopo, ibidem num. 18. post pag. 444
Abbas potest Monachum vagabundum revocare, punire, & ejicere ad præscriptum Regulæ, ibidem num. 28. post pag. 444
Monachus in causis civilibus, & pecuniariis conveniri non potest coram Abbate, sed Ecclesia, vel Monasterium convenitur coram Ordinario, ibid. num. 23. post pag. 444
Abbas, vel Prior in Monasterio, Provincialis in omnibus Conventibus provincie, & Generalis in toto Ordine habent Jurisdictionem universalem, & ordinariam, ibidem nu. 27. post pag. 444
Monachi in Monasterio Episcopi parvi unito subsunt, Episcopo, & Præposito, vel Priori, ibid. num. 35. 444
Abbas habet totam potestatem in Monasterio, excluso Episcopo, ibid. num. 39. post pag. 444
Prælati quoad remissionem.
Prælati inhabilis propter morbum perpetuum non potest compelli ad cedendum, in cap. Ex parte, num. 3. de Cler. exrotan. 199
Prælati in viris cogi potest ad cedendum quando subest periculum destructionis Ecclesie dummodo deur et bonum concambium, in cap. Cæterum num. 31. de Rescript.
Vide in ver. Episcopus quoad Remissionem.
Prælati quoad Residentiam.
Prælati potest fugere cum specialiter quæritur à persecutoribus, & salus animarum per alios iuxta esse potest, in c. Clericos, num. 50. de Cler. non resid. 81
Secus si periculum omnibus imminet, ib. nu. 51. 81
Prælati, vel Clerici non residens, qui citatus non reverteatur, privandus est, nisi habeat justum impedimentum, in c. Ex parte, nu. 1. de Cler. non resid. 47
Prælati absentes etiam per decennium ex hoc solo non censentur habere Ecclesia pro delicta, ibid. nu. 2. 47
Prælati qui ad Ecclesiam reverteatur, & statim recedit, amplius non est movendus, ibid. nu. 4. 47
Prælati abscedens, cui certus terminus fuit præfixus ad redendum, lapsu termino privati potest sine alia monitione, ibid. nu. 2. 47
Dummodo in concessione fuerit monitus redire in termino, ibid. num. 6. 47
Prælati curam animarum habentes tenentur in suis Ecclesiis personaliter residere, ibid. nu. 9. 47
Prælati ut abesse possint à sua Ecclesia non sufficit legitima causa, sed requiritur etiam licentia, ib. nu. 88. 47
Prælati quibus casibus censentur habere Ecclesia pro delicta, in c. Qualiter, nu. 5. de Cler. non resid. 81
Vide in ver. Residentia Episcopi, & in ver. Parochus quoad Residem. & in ver. Episcopus quoad Residentiam.
Prælati quoad scientiam.
Prælati potest verbum Dei predicare, & sacramenta administrare etiam sine charitate, non autem si sit proflus illiteratus, in c. Eam te, n. 23. de erat. & qual. 239
Prælati Ecclesiarum, & alij curam animarum habentes, & officium docendi fidem, tenentur explicite scire articulos symboli, patrum, & Athanasij, in cap. Firmite n. 23. & 49. de summa Trinit. & fide Cathol. 6
Vide in ver. Episcopus quoad licentiam.
Prælati

ET VERBORVM.

- Prælati quoad successorem, & successorem.
Prælati non potest sibi eligere successorem, nisi com auctoritate Romani pontificis, in cap. Acceptimus, nu. 15. de pactis. 162
Prælati non dicitur successorem universalis sui prædecessoris, nec ejus personam repræsentat, in cap. Gravus, n. 136. de re litur. foliat. 115
Et mala fides prædecessoris non impedit quin successorem habens bonam fidem faciat fructus suos, ibidem num. 137. pag. 117
Prælati quomvis succedat in universum jus prælaturæ non tamen succedit in jus prædecessoris, nec ab eo causam habet, sed à Superiore ipsim instituyente, ibidem num. 138. 117
Prælati successores potest bona fide præscribere, licet prædecessor habuisset malam fidem, ibid. nu. 139. 117
Vide in ver. Papæ quoad Successorem.
Præparatio ad formam non est forma, in cap. Cum contingat, num. 13. de erat. & qual. 261
Præparatio debet semper præcedere præparatum, ibid. num. 100. 267
Præparantis, & præparati idem est iudicium, in cap. Non magnopere, n. 20. de Cler. vel Monach. 404
Et judex causæ præparantis est judex causæ præparati, ibidem num. 21. 404
Præpositura habens nudum ministerium aliquot beneficia conferendi approbata ab Ordinario an possit conferri Clerico quatuordecim annorum, in cap. In decore, num. 9. & sequ. usque ad n. 17. de erat. & qual. 133
Præpositura præfatum commendati consueti si careat cura, & conventu censetur dignitas comprehensa, in cap. 12. §. Ad cæteras, sect. 24. in cap. Cum in cunctis, num. 45. & 111. de elect. 40
Præpositura an sit dignitas, in cap. Ut Abbates, nu. 24. de erat. & qual. 219
Præpositus Ecclesie, quæ est dignitas principalis, & collegiata cum jurisdictione spiritali, & temporalitatem ex Concilio Constantiensi sit privatus ipso jure, si infra annum in presbyterium ordinatus non fuerit, in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 25. & seqq. usque ad num. 35. de elect. 54
Præpositus Pificensis concensus parochialium instituit & causas matrimoniales cognoscit, cum sit nullius diocesis, in c. Cum contingat, n. 28. de foro coger. 89
Præpositi Præfatis & Pificensis minores ordines conferre, ac litteras dimissorias concedere non possunt, in c. Significasti, nu. 29. de off. Archid. 383
Præpositi, & Decani rituales non habent dignitatem, in c. Ut Abbates, num. 23. de erat. & qual. 219
Præpositi in Germania, Belgio, & Polonia dignitatem habent, & alibi jurisdictionem, & curam animarum ibidem num. 25. 219
Præpositus Buxeti habet jurisdictionem cumulativam cum Episcopo Burgi, §. Domini, in cap. Auditis, nu. 8. de prescript. 223
Præpositi quandoque sunt merè laici, in cap. Verum, num. 11. de foro compet. 75
Præpositi qui est secundus post Abbatem, potest ab eo removeri, si quater admonitus se non emendaverit in c. Cum ad Monasterium, n. 33. de statu Monach. 192
Præpositi Buxeti an competat juris instituti tam ad beneficia in suo privilegio expressa, quam ad alia postea ecclesia infra limites præposituræ, in cap. Cum venissent, nu. 9. & seqq. usque ad nu. 28. de Institut. 225
Ejus jurisdictionis est cumulativa cum Episcopo, ibidem num. 10. 225
Præpositus facti factum non vitiat, in c. Tuz litteræ, num. 4. de Cler. per salt. promot. 342
Præpositio in formalibus, & in his quæ sunt de substantia, vitiatur dum: fructus in aliis, in cap. Qui presbyterum, num. 26. de penit. & remiss. 112
Præpositus persone quamvis inter dum sit iusta causa dispensandi ad plura incompatibilia, non tamen est iusta causa annectendi unum beneficium alteri, in cap. Expositum, num. 6. de præben. 179
Præpositus contra universaliter possidentem in certis articulis etiam animo acquirentis jurisdictionem universalem, illam universaliter non acquirit, sed tantum præfatis: quæcumque creetur, in cap. Cum olim, nu. 29. de prescript. 228
Secus si nemo universaliter possidebat, quia totum præfatis sit ea intentione hoc faciat, ibid. nu. 30. 228
Præscribens unum alium universalem, acquirit universalem jurisdictionem si habeat causam universalem, seu intentionem fundatam de jure communi, in n. 33. 228
Præscribens potestatem excommunicandi an censetur etiam præscribere potestatem interdicendi, suspendendi, & absolvendi, ibidem num. 34. remissive. 228
Præscribi possunt per inferiorem Episcopo jura omnia Episcopalia ad utramque legem pertinentia, in cap. Irresistibili, §. Expressus, nam. 4. de off. Ordin. 446
Præscribens contra jurisdictionem Imperatoris non remanet accephalus, sed subest vapore, in cap. Canonum statuta, num. 8. de Constit. 26
Præscribens absurdum est minus tribuere quam possident, in c. Querelam, num. 7. de elect. 74
Præscribens universitatem an præscribat jus patronatus et immixtum, in cap. Ex litteris num. 58. de Juris patronatus. 243
Præscriptio negativa in facultatibus qualiter procedat, in cap. Per venit, num. 42. de aduic. 287
Præscriptio non valet si sit correctio, impeditiva, secus si correctio translativa, in c. Irresistibili, nu. 5. de offic. ordinari. 445
Præscriptio juris patronatus contra privatum non improbat a jure, in cap. Cum propter, nu. 34. de Juris patronatus. 262
Præscriptio eximi potest Ecclesia à potestate Episcopi si alius præscribat subjectionem, in cap. Auditis, num. 1. de præscriptione. 228
Præscriptio juris influentium inferioris prælati an sit cumulativa cum Episcopo, an verò actus Episcopi interrumpant præscriptionem inferioris, ibidem num. 2. & seqq. usque in finem. 222
Præscriptio, vel consuetudo completa non tollitur si semel, aut bis fiat contrarium, sed requiritur contraria præscriptio, vel consuetudo, ibid. nu. 3. 222
Præscribere si incipiat Abbas jura Episcopalia contra Episcopum sit interruptio si Episcopus saltem una vice iisdem juriis utatur ante completam præscriptionem ibidem num. 4. 222
Declaratur, ibidem num. 6. & seqq. 222
Præscriptio qualificatur ab animo præscribentis, ibid. num. 11. 223
Præscribere potest Abbas in Capellis jura Episcopalia, sed obtinet in his iis que præscripte, in c. Cum olim num. 1. & 10. de prescript. 225
Præscriptio jurisdictionis universalis, in certa parte decessus excluso Episcopo includit etiam facultatem sibi casus reservandi, ibidem num. 22. 227
Præscriptio non procedit in his que sunt contra disciplinam Ecclesiasticam, ibid. num. 24. 227
Præscriptio quinquennalis in quibus casibus habeat locum, in c. Si quis, num. 49. de regular. 15
Præscribens alienam etiam post completam præscriptionem superveniat mala fides, est tutus in foro conscientie ibid. num. 10. 15
Præscriptio inducitur in pecuniam negligentiam, & ad bonum publicum, ibid. num. 31. 15
Præscriptionem non inducit factum usurpatum, in cap. Quia ingredientibus, nu. 71. de testam. 315
Præscriptio est odiosa, & restringenda, in c. Cum contingat, nu. 7. de decim. 393
Præscriptio partis indivisibilibus ad totum extenditur, ibidem num. 23. 394
Præscriptio non extenditur de specie ad speciem, sed bene ad adus ejusdem speciei postea occurrentis, in cap. Litteras, nu. 56. de Concess. prebend. 247
Regula tantum præfatum quantum possessum non habet locum in consuetudine, ibid. nu. 15. 246
Præscriptio Episcopi contra inferioris prælati non requirit, in c. Cum ab ecclesiasticum, n. 32. de off. Ordin. 428
Præscriptio inferioris non dum completa interrumpitur per actus Episcopi, ibid. num. 21. 428
Præscriptio jurisdictionis quasi Episcopalis non constituit inferiori in proprio territorio nisi sit privatus ad Episcopum, ibidem nu. 34. 428
Præscriptio in bonis patrimonialibus Clericorum de jure communi currit sicut in bonis laicalibus, in cap. Consuetudines, nu. 28. & seq. de Constitut. 252
Et quid post Bullam Urbani VIII. ibid. nu. 31. 252
Præscriptio cumulativa juris instituti an requiritur, in c. Cum Ecclesia nu. 24. & seqq. usque in fin. de caus. poss. & propriet. pag. 141. 252